

Opsporen en identificeren van familie- of gezinsleden in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer

2e uitgave

DEEL

2

PRAKTISCHE GIDS VOOR HET OPSPOREN VAN FAMILIE-
OF GEZINSLEDEN

Deel II — Opsporen en identificeren van familie- of gezinsleden in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer

april 2025

Disclaimer

Deze gids doet geen afbreuk aan het beginsel dat alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is om een gezaghebbende uitlegging van het EU-recht te geven.

Het besluit om internationale bescherming te verlenen of te weigeren mag nooit gebaseerd zijn op de resultaten van de inspanningen van de EU-autoriteiten om familie- of gezinsleden op te sporen.

Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) is op 19 januari 2022 omgedoopt tot Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA). Alle verwijzingen naar het EASO, EASO-producten en EASO-instanties gelden als verwijzingen naar het EUAA.



Manuscript voltooid in februari 2025

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) of personen die namens het EUAA optreden, zijn niet aansprakelijk voor het gebruik dat eventueel van de volgende informatie wordt gemaakt.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2026

Print ISBN 978-92-9418-313-2 doi:10.2847/5860611 BZ-01-25-005-NL-C

PDF ISBN 978-92-9418-312-5 doi:10.2847/5620544 BZ-01-25-005-NL-N

© Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA), 2026

Overname met bronvermelding toegestaan.

Voor het gebruik of de reproductie van onderdelen die niet het eigendom zijn van het EUAA, kan het nodig zijn rechtstreeks om toestemming van de respectieve houders van het recht te verzoeken. Het EUAA bezit geen auteursrecht ten aanzien van de volgende onderdelen:

— omslag, illustratie, lolloj © AdobeStock



Inhoud

Lijst van afkortingen.....	5
Rechtskader.....	6
De verordening asiel- en migratiebeheer.....	6
Nieuwe elementen vanuit de verordening asiel- en migratiebeheer	7
Voorkomen van secundaire beweging	8
De plaats en het belang van familiebanden binnen de verantwoordelijkheidscriteria	9
De procedure voor het vaststellen van de verantwoordelijkheid in de verordening asiel- en migratiebeheer	9
De familiebanden van de verzoeker in de EU.....	10
De afhankelijkheidsbepaling (artikel 34).....	13
De discretionaire bepalingen (artikel 35).....	14
Termijnen voor het bepalen van het verantwoordelijke EU+-land.....	15
Verplichtingen in verband met de procedure voor het opsporen van familie- of gezinsleden in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer	18
Informatieverstrekking	18
Mogelijkheden voor het opsporen van familie- of gezinsleden	18
Organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden.....	18
De procedure en het persoonlijk onderhoud.....	19
De verzoeker bijstaan bij het contact opnemen met organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden	19
Juridische counseling	19
Prioritering.....	21
Nadruk op en aandacht voor gezinsherenigingsprocedures	21
Vroegtijdige opsporing en doorverwijzing.....	21
Prioritering van gezinsherenigingszaken in beide EU+-landen.....	22
Samenwerking tussen asiel- en migratie-eenheden, de autoriteiten en organisaties	22
Proactiviteit van informatieverstrekkers, behandelend ambtenaren, vertegenwoordigers en de verzoeker	23
Zorgen voor voldoende middelen binnen de asiel- en migratie-eenheid.....	23
Stapsgewijze organisatie van de procedure voor opsporing van familie- of gezinsleden ...	26
1. Screening.....	27



Aanwijzingen voor de aanwezigheid van familie- of gezinsleden in de EU+-landen.....	28
Onmiddellijke doorverwijzing naar de juiste procedure.....	28
2. Registratie.....	29
Bekendheid met de termijnen	29
Identificatie van potentiële familie- of gezinsleden van een verzoeker in de EU+-landen	30
Informatie over de rechten en plichten van de verzoeker.....	30
Mogelijkheid om het onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer te organiseren.....	31
Modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden	32
3. Doorverwijzing naar de asiel- en migratie-eenheid	37
4. Bepaling van de verantwoordelijkheid	39
Screening van zaken naar prioriteit	39
Kijk welke informatie beschikbaar is.....	40
Bepalen van de volgende stappen	41
Organisatie van het persoonlijk onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer	42
Versturen van informatieverzoeken om familie- of gezinsleden of ten laste komende personen op te sporen en te identificeren	46
Prioritering door het aangezochte EU+-land	48
Resultaat van de procedure	49
Belanghebbenden bij het opsporen van familie- of gezinsleden en hun rol in de procedure	51
Organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden in de EU+-landen.....	58





Lijst van afkortingen

Afkorting	Definitie
asiel- en migratie-eenheid	De autoriteit van het EU+-land (de eenheid) die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de procedure om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52 van de verordening asiel- en migratiebeheer.
asielprocedureverordening	Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU
BIA	beoordeling van het belang van het kind
Dublin III-verordening	Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)
EU+-landen	De lidstaten van de Europese Unie en de met de Schengenruimte geassocieerde landen IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland
EUAA	Asielagentschap van de Europese Unie
lidstaten	de lidstaten van de Europese Unie
ngo	niet-gouvernementele organisatie
verordening asiel- en migratiebeheer	Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 [de Dublin III-verordening]

Rechtskader

Dit is deel II van de *Praktische gids voor het opsporen van familie- of gezinsleden*.

Voordat u deze gids leest, wordt aanbevolen dat u zich vertrouwd maakt met [Deel I: Beginselen en praktijken inzake het opsporen van familie- of gezinsleden in de EU+ en in derde landen](#). In deel I wordt toegelicht wat het opsporen van familie- of gezinsleden inhoudt en wat de leidende beginselen en algemene praktijken van het opsporen van familieleden in de EU+ en in derde landen zijn. Ook wordt ingegaan op terminologie, definities en een overzicht van het toepasselijke rechtskader.

Deel II is gericht op het opsporen van familie- of gezinsleden in het kader van de bepaling welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. In dit deel wordt uitleg gegeven over de vaststellingsprocedure van Verordening (EU) 2024/1351 (verordening asiel- en migratiebeheer) ⁽¹⁾, de verplichtingen die verband houden met het opsporen van familie- of gezinsleden en de stapsgewijze inrichting van de procedure om familie- of gezinsleden van een verzoeker op te sporen die zich in een EU+-land bevinden.

De in deel I beschreven beginselen (eerbiediging van het familie- en gezinsleven, procedurele waarborgen, het vooropstellen van het belang van het kind en het actief zoeken naar mogelijkheden voor gezinshereniging) moeten in acht worden genomen bij het opsporen van familie- of gezinsleden. Dit hoofdstuk richt zich op de beschrijving van de verordening asiel- en migratiebeheer.

De verordening asiel- en migratiebeheer

De verordening asiel- en migratiebeheer heeft tot doel om een evenwicht te vinden tussen duidelijke regels over het nemen van verantwoordelijkheid voor migratiebeheer en het waarborgen van solidariteit tussen de lidstaten van de Europese Unie en de met de Schengenruimte geassocieerde landen IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland (EU+-landen) ter ondersteuning van landen die onder onevenredige druk staan. Daartoe voorziet de verordening asiel- en migratiebeheer in een gemeenschappelijk kader voor migratiebeheer.

Met de verordening asiel- en migratiebeheer wordt een permanent solidariteitskader ingesteld, waarin de stappen zijn vastgelegd die nodig zijn om ervoor te zorgen dat EU-lidstaten ⁽²⁾ van de nodige solidariteitsmaatregelen gebruik kunnen maken. Elke EU-lidstaat kan kiezen welk soort solidariteit het bereid is te verstrekken. Voorbeelden zijn de herplaatsing van verzoekers of personen die internationale bescherming genieten, financiële bijdragen, of wat bekend staat als de “verantwoordelijkheidscompensaties” om de behandeling van verzoeken over te nemen. Het solidariteitsmechanisme valt buiten het toepassingsgebied van deze publicatie.

⁽¹⁾ [Verordening \(EU\) 2024/1351](#) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 (PB L, 2024/1351, 22.5.2024).

⁽²⁾ Denemarken en de met de Schengenruimte geassocieerde landen zijn niet gebonden aan de bepalingen in verband met de solidariteitsmaatregelen als bedoeld in de verordening asiel- en migratiebeheer.



De verordening asiel- en migratiebeheer bevat duidelijke regels inzake de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Personen die om internationale bescherming verzoeken, zullen hun verzoek in het eerste land van binnenkomst moeten laten registreren en zullen in dat land moeten blijven totdat een beslissing over de verantwoordelijkheid is genomen. Het EU+-land waar het verzoek is geregistreerd, kan een overnameverzoek voor de behandeling van het verzoek sturen naar een ander EU+-land, dat verantwoordelijk wordt geacht op basis van de criteria die zijn uiteengezet in de verordening asiel- en migratiebeheer. In deze gids wordt het land dat het verzoek indient, het “verzoekende EU+-land” genoemd. Het land dat het verzoek ontvangt, wordt het “aangezochte EU+-land” genoemd.

De verordening asiel- en migratiebeheer vervangt Verordening (EU) nr. 604/2013 (Dublin III-verordening) ⁽³⁾. De verordening asiel- en migratiebeheer voegt een aantal nieuwe elementen toe aan de procedure met als doel om de familie- en gezinscriteria en de uitvoering van de familie- en gezinsgerelateerde bepalingen te versterken.

De bepalingen van de nieuwe verordening betekenen dat verzoekers minder geneigd zullen zijn om secundaire bewegingen te ondernemen. Dit is te danken aan een snellere en efficiëntere procedure, de nadruk op familiebanden en prioritering en meer informatie over de criteria, familiebanden, het recht op juridische counseling en de gevolgen van onderduiken.

Nieuwe elementen vanuit de verordening asiel- en migratiebeheer

De verordening asiel- en migratiebeheer introduceert de verplichting:

- om prioriteit te geven aan gezinsherenigingszaken door zowel het verzoekende als het aangezochte EU+-land;
- van de autoriteiten en van verzoekers om internationale bescherming om het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden in te vullen, zoals gespecificeerd in artikel 22 van de verordening asiel- en migratiebeheer;
- van de autoriteiten van EU+-landen om uitgebreide informatie te verstrekken aan verzoekers;
- van de autoriteiten van EU+-landen om een persoonlijk onderhoud te voeren met personen die voor het eerst om internationale bescherming verzoeken, teneinde de vaststelling van het verantwoordelijke EU+-land te vergemakkelijken (het asiel- en migratieonderhoud).

Door de verordening wordt ook het volgende ingevoerd:

- de mogelijkheden om organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden in zowel de verzoekende als de aangezochte EU+-landen te betrekken;
- het recht van de verzoeker om juridische counseling te vragen in de procedure rond een overnameverzoek;
- nieuwe criteria voor diploma's en kwalificaties.

⁽³⁾ [Verordening \(EU\) nr. 604/2013](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013).

Voorkomen van secundaire beweging

De prioritering van gezinsherenigingszaken en de vereenvoudiging van de terugnameprocedures, die in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer zijn ingevoerd en waardoor de EU+-landen meer nadruk kunnen leggen op het opsporen van familie- of gezinsleden, dienen om secundaire bewegingen te voorkomen. De procedure zorgt ervoor dat verzoekers zo snel mogelijk met hun familie- of gezinslid of ten laste komende persoon kunnen worden herenigd, zonder dat te lang hoeft te worden gewacht op het resultaat of de overdracht. Een belangrijke stap bij het opsporen van familie- of gezinsleden is het doel om potentiële familie- of gezinsleden in de EU+-landen al te identificeren op de plaats van binnenkomst op het grondgebied. Dit zorgt ervoor dat het recht op een familie- en gezinsleven kan worden uitgeoefend en zal verzoekers in staat stellen zich legaal bij hun familie- of gezinsleden te voegen via een efficiënte procedure.

Daarnaast draagt de Eurodac-verordening, die voorziet in een interoperabele asiel- en migratiedatabank ter ondersteuning van het asielstelsel, bij tot de uitvoering van de verordening asiel- en migratiebeheer. De Eurodac-databank bevat vingerafdrukken en gezichtsopnamen, identiteitsgegevens en kopieën van identiteits- of reisdocumenten van verzoekers om internationale bescherming. Met de informatie die in Eurodac beschikbaar is, kan snel worden vastgesteld welk EU+-land verantwoordelijk is. De herschikte Eurodac-verordening beoogt, samen met de versterkte regels van de verordening asiel- en migratiebeheer, de secundaire beweging van verzoekers om internationale bescherming te voorkomen en te ontmoedigen.

Het Eurodac-systeem

Een van de primaire doelstellingen van Eurodac is om de uitvoering van de verordening asiel- en migratiebeheer te ondersteunen en secundaire bewegingen binnen de EU doeltreffend op te sporen ⁽⁴⁾. Hiertoe maakt Eurodac het mogelijk om vingerafdrukken van een persoon te vergelijken om diens status vast te stellen (bijv. of diegene om internationale bescherming verzoekt of internationale bescherming heeft gekregen van een EU+-land). Wanneer een zoekopdracht in Eurodac wordt uitgevoerd, zal uit het zoekresultaat ook blijken welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek van de betrokkene, op voorwaarde dat de verantwoordelijkheid is bepaald.

Eurodac zal het ook mogelijk maken om verzoekers (in plaats van verzoeken) te tellen. Datasets die bij dezelfde persoon horen, worden aan elkaar gekoppeld, waardoor het eenvoudiger wordt om het aantal verzoekers in de EU+-landen te zien en secundaire bewegingen op te sporen.

Van kinderen ouder dan zes jaar moeten ook vingerafdrukken worden genomen. Indien het kind wordt begeleid, moet een familie- of gezinslid aanwezig zijn wanneer de biometrische gegevens van het kind worden verzameld. Indien het kind niet-begeleid is, moet de vertegenwoordiger/voogd of een opgeleide persoon die de belangen van het kind kan beschermen, aanwezig zijn wanneer biometrische gegevens worden genomen.

⁽⁴⁾ Overweging 4 van de Eurodac-verordening.



De plaats en het belang van familiebanden binnen de verantwoordelijkheidscriteria

Het bestaan van familiebanden van een verzoeker in een EU+-land was altijd het eerste criterium dat in de procedure op grond van de Dublin III-verordening (de Dublin-procedure) moet worden onderzocht. Dit beginsel is ongewijzigd in de verordening asiel- en migratiebeheer en wordt met verschillende maatregelen aangevuld. Deze maatregelen zijn opgenomen in de verordening asiel- en migratiebeheer om de uitdagingen bij de toepassing van het Dublinsysteem aan te pakken. De drie grootste uitdagingen zijn:

- familiebanden blijven onbekend;
- er is onvoldoende informatie over het familie- of gezinslid;
- er is te weinig tijd om de zaak voldoende te onderzoeken.

Om het belang van familiebanden te benadrukken, zijn de EU+-landen nu verplicht een grotere inspanning te leveren om de familie- of gezinsleden van een verzoeker op het grondgebied van de EU+ op te sporen en te identificeren op de plaats van aankomst op het grondgebied van de EU+-landen. Dit zal helpen om situaties te voorkomen waarin familiebanden onbekend blijven.

Een efficiënt instrument voor het vroegtijdig verzamelen van informatie is het [modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden](#), dat de verzoeker zo spoedig mogelijk maar uiterlijk op het moment van het onderhoud moet invullen om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Hierdoor is de eerste informatie over familiebanden beschikbaar voor de autoriteiten. Deze informatie kan vervolgens verder worden onderzocht tijdens het onderhoud.

De lidstaten moeten voorrang geven aan potentiële familie- of gezinszaken om ervoor te zorgen dat er voldoende tijd beschikbaar is om de omstandigheden van dergelijke zaken te onderzoeken. Als een zaak als prioriteit is gemarkeerd, kunnen de behandelend ambtenaren al beginnen met het onderzoeken van de familiebanden van een persoon, of kan contact worden opgenomen met opsporingsorganisaties (zie [Deel I, afdeling 4.2. Technische instrumenten](#)).

De procedure voor het vaststellen van de verantwoordelijkheid in de verordening asiel- en migratiebeheer

Deel III van de verordening asiel- en migratiebeheer bevat de criteria en mechanismen om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. De procedure garandeert dat een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze is ingediend, door één EU+-land wordt behandeld. Het verantwoordelijke EU+-land wordt bepaald op basis van de criteria die zijn uiteengezet in hoofdstuk II van deel III van de verordening asiel- en migratiebeheer.

De criteria zijn op volgorde van belangrijkheid vastgesteld en worden nader uitgewerkt in figuur 1.

Figuur 1. De criteria volgens de verordening asiel- en migratiebeheer voor het bepalen van de verantwoordelijkheid, op volgorde van belangrijkheid



In het geval van kwetsbare personen, of om dwingende redenen, kan hoofdstuk III van deel III van de verordening asiel- en migratiebeheer van toepassing worden overeenkomstig de volgende artikelen:

- ten laste komende personen (artikel 34);
- discretionaire bepalingen (artikel 35).

Wanneer een persoon voor het eerst om internationale bescherming verzoekt, moeten eerst de familiecriteria worden beoordeeld. Als de persoon geen gezinsleden heeft in de EU+-landen, wordt het volgende criterium onderzocht.

De familiebanden van de verzoeker in de EU

Om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat voor het eerst wordt geregistreerd, heeft het eerste criterium dat moet worden onderzocht betrekking op de mogelijke familiebanden van de verzoeker.



Figuur 2. De eerste beoordelingscriteria in hoofdstuk II: familiebanden

Familiebanden

Niet-begeleide minderjarigen (artikel 25)

- Het EU+-land waar een gezinslid of een broer of zus van een niet-begeleid kind legaal aanwezig is, moet de verantwoordelijke lidstaat zijn.
- Het EU+-land waar een familielid van het niet-begeleide kind legaal aanwezig is, moet de verantwoordelijke lidstaat zijn.
- Indien zich in meer dan één EU+-land legaal gezinsleden, broers of zussen of familieleden van een niet-begeleid kind bevinden, wordt de verantwoordelijke lidstaat bepaald op basis van het belang van het kind.
- Als een niet-begeleid kind geen gezinslid, broer of zus of familielid heeft dat zich legaal in de EU+ bevindt, moet het land waar het verzoek van het kind voor het eerst is geregistreerd, het verantwoordelijke land zijn, tenzij dit niet in het belang van het kind is.

Familie- of gezinsleden die legaal in een lidstaat verblijven (artikel 26)

- Het EU+-land waar het familie- of gezinslid van de verzoeker (dat in een lidstaat verblijft als persoon die internationale bescherming geniet of die in het bezit is van een verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen) aanwezig is, is verantwoordelijk, mits beide partijen schriftelijke instemming hebben gegeven.
- Het EU+-land waar het familie- of gezinslid (dat staatsburger van een lidstaat is geworden na verblijf als persoon die internationale bescherming geniet in die lidstaat) verblijft, moet de verantwoordelijke lidstaat zijn, indien beide partijen schriftelijke instemming hebben gegeven.

Familie- of gezinsleden die verzoekers zijn (artikel 27)

Het EU+-land waar het familie- of gezinslid van een verzoeker verblijft die in een lidstaat om internationale bescherming heeft verzocht en er nog geen beslissing over de stof is genomen, is verantwoordelijk indien beide partijen schriftelijk hebben ingestemd.



Verwante publicatie van het EUAA

De beoordeling van het belang van het kind (BIA) is een complexe procedure waarbij meerdere belanghebbenden betrokken zijn en waarbij samenwerking vereist is. Een algemeen overzicht van de BIA in de asielprocedure is te vinden in EASO, [Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures](#), 2019. Deze gids wordt in 2025 bijgewerkt en zal aspecten van de BIA opnemen zoals die in de familie- of gezinsprocedures van de verordening asiel- en migratiebeheer gehanteerd wordt.



Waarom is instemming voor gezinshereniging niet vereist in zaken die betrekking hebben op kinderen?

De verordening asiel- en migratiebeheer vereist niet dat niet-begeleide kinderen instemmen met gezinshereniging.

Zelfs als er geen formele instemming van het kind is vereist, moet bij de BIA altijd de mening van het kind worden betrokken. De autoriteiten moeten het kind altijd vragen of het herenigd wil worden met een gezinslid, broer of zus of familielid. De autoriteiten moeten rekening houden met de mening van het kind in overeenstemming met de leeftijd, de mate van volwassenheid en eventuele risico's voor de veiligheid, de bescherming of het welzijn van het kind.

Indien het kind of zijn of haar ouder(s), broer(s) of zus(sen) of familielid(-leden) niet herenigd wil worden, hoeft dit niet noodzakelijkerwijs gezinshereniging uit te sluiten, aangezien dit toch in het belang van het kind kan zijn. Het is echter belangrijk om in overweging te nemen dat onwil van het kind om te worden herenigd, kan leiden tot een gebrek aan medewerking van het kind of een risico op onderduiken. Hereniging mag niet plaatsvinden wanneer is aangetoond dat dit niet in het belang van het kind zou zijn.

Wanneer het kind een ouder en een ander familielid in de EU+-landen heeft, moet de relatie met de ouder eerst worden onderzocht alvorens hereniging met het andere familielid wordt overwogen. Indien de hereniging met een ander familielid wordt geïnitieerd, moet in het verzoek worden vermeld waarom het niet in het belang van het kind was om met de ouder te worden herenigd. De beslissing moet altijd worden genomen op basis van het belang van het kind.

Als de verzoeker meerderjarig is en een familie- of gezinslid heeft in een EU+-land, kan hereniging plaatsvinden, mits beide partijen daar schriftelijk mee instemmen.



Overwegingen met betrekking tot instemming

De schriftelijke instemming van de (volwassen) verzoeker en het familie- of gezinslid met gezinshereniging is een formele voorwaarde voor het indienen van een overnameverzoek op familie- of gezinsgronden. Zonder deze instemming, ondertekend door de personen die in hun volledige rechtsbevoegdheid handelen, kunnen de personen niet worden herenigd. De instemming voor hereniging is noodzakelijk om de autoriteiten van de EU+-landen in staat te stellen mensen te beschermen tegen hereniging tegen hun wil.

Verzoekers moeten worden geïnformeerd over de formele vereiste om schriftelijk in te stemmen met gezinshereniging. Zij moeten worden geïnformeerd dat deze instemming alleen mag worden verleend als zij herenigd willen worden met het familie- of gezinslid. De instemming mag nooit worden afgedwongen (bijv. door een familie- of gezinslid), is vrijwillig en kan te allen tijde worden ingetrokken.



Als de verzoeker of het familie- of gezinslid niet herenigd wil worden, dient hij of zij daarmee niet schriftelijk in te stemmen of, indien dat wel gebeurd is, moet de instemming worden ingetrokken. De personen kunnen ervoor kiezen om de autoriteiten te informeren over de reden(en) waarom ze niet herenigd willen worden. Deze informatie moet altijd vertrouwelijk worden behandeld. Als de persoon bijvoorbeeld niet bereid is om te worden herenigd omdat hij of zij het slachtoffer is van huiselijk geweld of misbruik door het familie- of gezinslid, kan de persoon, indien dit aan de autoriteiten wordt gemeld, in de toekomst beter worden beschermd tegen elk contact met het familie- of gezinslid.

De criteria van de verordening asiel- en migratiebeheer kunnen de persoon aan een EU+-land koppelen als diegene documenten zijn verstrekt door een EU+-land of als diegene het EU+-grondgebied is binnengekomen via een ander EU+-land. In zaken waarin geen van de andere criteria van de verordening asiel- en migratiebeheer de persoon aan een EU+-land koppelt, is het eerste EU+-land waar het verzoek werd geregistreerd, verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Dit is het geval tenzij de afhankelijkheidsbepaling van toepassing is of het EU+-land een van de discretionaire bepalingen toepast.

De afhankelijkheidsbepaling (artikel 34)

Het bestaan van een afhankelijkheidsrelatie tussen een verzoeker en een andere persoon (kind, broer/zus of ouder) is ook een bindend verantwoordelijkheids criterium in de verordening asiel- en migratiebeheer. Op grond van deze bepaling is het mogelijk om de verzoeker te herenigen met de persoon van wie diegene afhankelijk is of om de verzoeker bij deze persoon te laten blijven.

Het is belangrijk om te benadrukken dat voor de toepassing van de afhankelijkheidsbepaling aan verschillende voorwaarden moet worden voldaan:

1. de betrokken persoon (de verzoeker of het kind, broer/zus of ouder van de verzoeker) moet zich in een kwetsbare positie bevinden op grond van ten minste een van de volgende gronden:
 - zwangerschap;
 - het hebben van een pasgeboren kind;
 - een ernstige geestelijke aandoening;
 - een ernstige lichamelijke aandoening;
 - een ernstige handicap;
 - een ernstig psychisch trauma;
 - een hoge leeftijd;
2. het kind, de broer/zus of de ouder van de verzoeker moet legaal in een van de EU+-landen verblijven;
3. er moet worden aangetoond dat de verzoeker of het kind, de broer/zus of de ouder daadwerkelijk afhankelijk is van de hulp van de andere persoon;

4. de familieband (kind, broer of zus, ouder) tussen de personen moest al bestaan voordat de verzoeker op het grondgebied van de EU+-landen aankwam;
5. de persoon moet in staat zijn om voor de ten laste komende persoon te zorgen;
6. beide personen moeten schriftelijk instemmen met de hereniging en/of het bij elkaar blijven.

Indien bijvoorbeeld de moeder van de verzoeker wegens haar hoge leeftijd en slechte gezondheid afhankelijk is van de hulp van de verzoeker, moeten de verzoeker en de moeder het bestaan van deze afhankelijkheid met bewijsmateriaal aantonen. De autoriteiten zullen ook beoordelen of er geen andere persoon is die de moeder van de verzoeker zou kunnen ondersteunen. Zij onderzoeken ook wie de moeder van de verzoeker ondersteunde voordat de verzoeker in het EU+-land aankwam, en waarom dergelijke ondersteuning niet meer kan worden gegeven.

Artikel 34, lid 3, van de verordening asiel- en migratiebeheer verleent de Europese Commissie de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen aan te nemen met betrekking tot ten laste komende personen. Deze gedelegeerde handelingen kunnen betrekking hebben op:

- elementen die in aanmerking moeten worden genomen om de afhankelijkheidsrelatie te beoordelen;
- de criteria voor de vaststelling van het bestaan van een familieband;
- de criteria voor de beoordeling of iemand in staat is om voor de ten laste komende persoon te zorgen;
- de elementen die in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling of iemand niet in staat is gedurende een significante periode te reizen.

De discretionaire bepalingen (artikel 35)

Een EU+-land kan besluiten een verzoek om internationale bescherming te behandelen, zelfs als dat EU+-land volgens de criteria niet verantwoordelijk is. Het EU+-land beslist zelf overeenkomstig artikel 35, lid 1, van de verordening asiel- en migratiebeheer of het deze bepaling toepast.

In de praktijk blijkt uit de ervaringen met de uitvoering van de overeenkomstige bepaling in de Dublin III-verordening (artikel 17, lid 1) dat de soevereiniteitsbepaling vaak werd toegepast in zaken waarin de overdracht van de verzoeker zou hebben geleid tot de scheiding van familie- of gezinsleden. Artikel 35, lid 1, van de verordening asiel- en migratiebeheer stelt de EU+-landen ook in staat deze bepaling te gebruiken om gezinnen bij elkaar te houden.

Artikel 35, lid 2, van de verordening asiel- en migratiebeheer staat ook toe dat wordt afgeweken van de standaardcriteria van de verordening. Deze bepaling helpt om mensen met familiebanden op humanitaire gronden samen te brengen op grond van betekenisvolle banden aan de hand van familiale, sociale of culturele overwegingen. In een dergelijk geval kan een EU+-land een ander EU+-land verzoeken de aanvraag van de betrokkene te behandelen, zelfs als het andere EU+-land niet het verantwoordelijke land is.



In de praktijk betekent dit bijvoorbeeld dat zelfs als een verzoeker geen familie- of gezinsleden heeft in de EU+-landen, of als er geen afhankelijkheidsrelatie is met een kind, broer/zus of ouder, er toch een hereniging met een andere relatie kan worden geïnitieerd, mits beide partijen daarmee instemmen. Dit kan bijvoorbeeld betrekking hebben op verwanten die niet onder de bepalingen van de verordening asiel- en migratiebeheer vallen. Dit is echter niet gebaseerd op een van de bindende verantwoordelijkheidscriteria, en daarom is het aangezochte EU+-land niet verplicht om het verzoek te aanvaarden. Het staat aan het aangezochte EU+-land om een op deze grond ingediend verzoek te aanvaarden of af te wijzen. Het EU+-land moet wel de redenen opgeven waarom het verzoek wordt afgewezen.

Termijnen voor het bepalen van het verantwoordelijke EU+-land

In de verordening asiel- en migratiebeheer zijn strikte termijnen vastgesteld voor de bepaling van het verantwoordelijke EU+-land. Zo wordt ervoor gezorgd dat de verzoeker snel en doeltreffend toegang heeft tot de asielprocedure.

De bepaling van de verantwoordelijkheid begint zodra het verzoek om internationale bescherming voor het eerst in het EU+-land wordt geregistreerd. Bij de registratie start de termijn voor het verzenden van een verzoek naar het verantwoordelijke EU+-land. Indien de verzoeker familie- of gezinsleden op het grondgebied van de EU+ heeft, moet zo spoedig mogelijk maar uiterlijk binnen twee maanden na de registratie een overnameverzoek worden ingediend. EU+-landen moeten prioriteit geven aan gezinsherenigingszaken.

Als een EU+-land de termijn niet in acht neemt, wordt het verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, tenzij de verzoeker een niet-begeleid kind is.



Overwegingen met betrekking tot de registratie

Zodra een verzoek is gedaan, volgt de registratie van het verzoek. Het verzoek wordt uiterlijk vijf dagen na het doen van het verzoek door de bevoegde registrerende autoriteit geregistreerd.

De registratie van een verzoek om internationale bescherming bestaat uit het verstrekken van de nodige informatie aan de verzoeker over zijn of haar rechten en plichten. Registratie vereist dat de persoonsgegevens, identiteitsdocumenten of andere documenten die de verzoeker eventueel bij zich heeft, de datum en plaats van het verzoek en de contactgegevens en de locatie of het adres van de verzoeker worden geregistreerd.

Als het verzoek is geregistreerd, wordt een document afgegeven waaruit blijkt dat de registratie is voltooid. De verzoeker moet een document ontvangen waarin melding wordt gemaakt van dat feit.

Het is belangrijk dat de EU+-landen hebben vastgesteld op welke manier zij zorgdragen voor een efficiënte en ondubbelzinnige identificatie van het moment van registratie. In het document moet duidelijk de datum worden vermeld waarop de registratie heeft plaatsgevonden. Deze datum moet worden beschouwd als de begindatum van de procedure voor gezinshereniging in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer.

Figuur 3. In de verordening asiel- en migratiebeheer vastgestelde termijnen voor het bepalen van de verantwoordelijkheid



De in figuur 3 genoemde termijnen houden verband met de overnameprocedure, die in gezinsherenigingszaken wordt gebruikt. De enige uitzondering betreft het verzenden van een verzoek op grond van de discretionaire bepaling (artikel 35, lid 2, van de verordening asiel- en migratiebeheer), dat te allen tijde kan worden gedaan voordat een inhoudelijke beslissing is genomen.

Het EU+-land waar het verzoek is geregistreerd, stuurt een overnameverzoek voor behandeling naar het EU+-land waar het familie- of gezinslid van de verzoeker legaal verblijft of zich legaal ophoudt. Het aangezochte EU+-land heeft één maand de tijd om op het verzoek te reageren. Het uitblijven van een antwoord leidt tot aanvaarding van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek.

Verzoeken en antwoorden moeten zo snel mogelijk worden verstuurd. Niet binnen de termijn reageren heeft gevolgen voor de verantwoordelijkheid. Aangezien de verordening asiel- en migratiebeheer tot doel heeft ervoor te zorgen dat de verzoeker efficiënte en snelle toegang tot de asielprocedure heeft, is het belangrijk om strikte termijnen vast te stellen die deze



toegang waarborgen. Tegelijkertijd kunnen er situaties zijn waarin het onmogelijk is om aan de termijnen te voldoen.

De verordening asiel- en migratiebeheer bevat ook de volgende specifieke bepalingen voor dergelijke situaties:

- de verzoeker moet alle relevante documenten en informatie binnen een door de nationale autoriteit gestelde termijn indienen bij de autoriteiten; indien na het verstrijken van deze termijn documenten worden ingediend, is de autoriteit van het EU+-land nog steeds verplicht die te beoordelen, zo lang de termijn voor het indienen van een overnameverzoek nog niet is verstreken;
- ondanks het verstrijken van de termijnen kan de bepaling van het verantwoordelijke EU+-land ook na het verstrijken van de termijn worden voortgezet in het geval van een niet-begeleid kind.

Verplichtingen in verband met de procedure voor het opsporen van familie- of gezinsleden in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer

Informatieverstrekking

In de verordening asiel- en migratiebeheer wordt meer nadruk gelegd op het belang van informatieverstrekking ⁽⁵⁾. Het is van cruciaal belang dat verzoekers om internationale bescherming worden geïnformeerd over hun rechten en plichten, inclusief over de gevolgen van niet-naleving van hun plichten.

Mogelijkheden voor het opsporen van familie- of gezinsleden

De verzoeker moet informatie ontvangen over de mogelijkheden voor het opsporen van familie- of gezinsleden, waaronder het lokaliseren en identificeren van familie- of gezinsleden of ten laste komende personen, het herstellen of onderhouden van contact en de mogelijkheid om zich te herenigen met familie- of gezinsleden ⁽⁶⁾. De verzoeker moet worden geïnformeerd over de bepalingen met betrekking tot de eenheid van het gezin in de verordening asiel- en migratiebeheer, over het recht om het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden te vragen en te ontvangen ⁽⁷⁾ en over de termijnen voor de indiening ervan geïnformeerd te worden, evenals over personen of entiteiten die kunnen helpen bij het invullen van het model en over nationale, internationale of andere organisaties die de identificatie van familie- of gezinsleden kunnen vergemakkelijken.

Organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden

De verordening asiel- en migratiebeheer bepaalt dat de autoriteiten van EU+-landen verplicht zijn om de toegang van de verzoeker tot organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden mogelijk te maken. Als er aanwijzingen zijn dat een persoon een familie- of gezinslid of een ten laste komende persoon op het EU+-grondgebied heeft, moet de verzoeker worden geïnformeerd over de organisaties die kunnen helpen om het contact met het familie- of gezinslid in het andere EU+-land te leggen en over de wijze waarop opsporingsdiensten kunnen worden aangevraagd. Hiervoor kunnen de EU+-landen gebruikmaken van het modelformulier voor [organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden](#). Meer informatie over organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden vindt u in Deel I van de *Praktische gids voor het opsporen van familie- of gezinsleden*.

⁽⁵⁾ Artikel 19 van de verordening asiel- en migratiebeheer.

⁽⁶⁾ Artikel 19, lid 1, punt f), van de verordening asiel- en migratiebeheer.

⁽⁷⁾ Artikel 22, lid 1, bepaalt:

Indien er aanwijzingen zijn dat de verzoeker gezinsleden of familieleden in een lidstaat heeft, ontvangt de verzoeker een door het Asielagentschap te ontwikkelen modelformulier. De verzoeker vult dat modelformulier in met de informatie waarover hij of zij beschikt om de toepassing van artikel 39 te vergemakkelijken. Indien mogelijk vult de verzoeker dat modelformulier in vóór het persoonlijk onderhoud als bedoeld in dit artikel.



De procedure en het persoonlijk onderhoud

De verzoeker moet ook worden geïnformeerd over het persoonlijk onderhoud en over het doel en de voorwaarden ervan ⁽⁸⁾. Het doel van het onderhoud is om de familiebanden van de verzoeker te onderzoeken. Met name wordt onderzocht of er relevante informatie is op basis waarvan kan worden vastgesteld dat er een gezinslid of ten laste komende persoon, een familielid of andere verwante in de EU+-landen is. De verzoeker ontvangt informatie over hoe informatie en documenten met betrekking tot familiebanden moeten worden ingediend en over de hulp die het EU+-land kan bieden bij het opsporen van gezins- of familieleden.

De verzoeker bijstaan bij het contact opnemen met organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden

Wanneer informatie wordt verstrekt over de opsporingsorganisaties, of wanneer de verzoeker de lijst van organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden ontvangt, kan de verzoeker contact opnemen met deze organisaties. In het geval van een niet-begeleid kind moet de vertegenwoordiger de autoriteiten en organisaties bijstaan bij het verstrekken van informatie die relevant is om het belang van het kind te beoordelen en bij het contact opnemen met organisaties die zich bezighouden met het opsporen van familie- of gezinsleden.

Juridische counseling



Verwante publicatie van het EUAA

De te verschijnen richtsnoeren van het EUAA over de organisatie van juridische counseling zullen de autoriteiten van de EU+-landen helpen om een nationaal systeem voor juridische counseling op te zetten. In de richtsnoeren zullen de belangrijkste kenmerken van de inhoud van juridische counseling, de vereisten voor de uitvoering en de essentiële kwalificaties voor het verlenen van juridische counseling worden beschreven.

De voornaamste doelgroep van deze richtsnoeren zijn procesbeheerders van nationale autoriteiten of personeel dat verantwoordelijk is voor de opzet en het beheer van de organisatie van de verlening van juridische counseling, en ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor aanbestedingsprocedures en contractbeheerders.

Het verstrekken van informatie en juridische ondersteuning met betrekking tot de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid zijn kernelementen voor het verbeteren van de doeltreffendheid van de procedure. Juridische counseling is niet hetzelfde als juridische vertegenwoordiging voor een rechterlijke instantie. Het geven van juridische counseling is ook niet hetzelfde als het verstrekken van juridische informatie aan een groep personen, zonder specifieke relevantie voor individuele gevallen.

⁽⁸⁾ Artikel 19, lid 1, punt g), van de verordening asiel- en migratiebeheer.

Het doel van kosteloze juridische counseling is het bieden van begeleiding, waarmee de verzoeker wordt ondersteund in de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid. Het doel is om informatie te verstrekken over de verplichtingen van de verzoeker en om advies te geven over de mogelijkheden in verband met de toepassing van de criteria voor het bepalen van het verantwoordelijke EU+-land. Dit kan inhouden dat de verzoeker advies en hulp krijgt bij het invullen van het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden. Het kan ook inhouden dat de verzoeker wordt geadviseerd hoe hij of zij zijn of haar beweringen over familiebanden moet staven en dat wordt uitgelegd welk soort bewijs kan worden overgelegd om de familiebetrekkingen aan te tonen. EU+-landen moeten ervoor zorgen dat de verzoeker toegang heeft tot juridische counseling. Deze dienst moet kosteloos beschikbaar zijn voor verzoekers in een overnameprocedure die daarom vragen ⁽⁹⁾.

De autoriteiten kunnen juridische counseling organiseren volgens hun nationale systemen. Juridische counseling moet worden verstrekt door een persoon of entiteit die krachtens het nationale recht is gerechtigd of gemachtigd om dergelijke diensten te verlenen. Deze entiteiten kunnen ook niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zijn die volgens de nationale wetgeving geaccrediteerd zijn om juridische diensten te verlenen aan verzoekers of om verzoekers te vertegenwoordigen.



Praktische tip: organisatie van juridische counseling

De autoriteiten moeten een lijst bijhouden (en actueel houden) van geaccrediteerde organisaties, entiteiten of personen die juridische counseling kunnen verlenen aan verzoekers, evenals een overzicht van het soort ondersteuning dat zij kunnen bieden. De autoriteiten moeten ervoor zorgen dat juridische counselors over de nodige kwalificaties en deskundigheid beschikken om de verzoeker relevante bijstand te kunnen verlenen. Waar mogelijk moet ervoor worden gezorgd dat juridische counselors goed op de hoogte zijn van de procedure en van de verwachtingen (in verband met hun verplichtingen) die de overheid van hen heeft, afhankelijk van hun individuele omstandigheden. Dit helpt ervoor te zorgen dat de verzoeker toegang heeft tot de diensten die hij of zij nodig heeft, of het nu gaat om uitleg van de criteria voor het bepalen van de verantwoordelijkheid of om ondersteuning bij het invullen van het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden.

⁽⁹⁾ De reikwijdte van juridische counseling wordt uiteengezet in artikel 19, lid 1, punt I), van de verordening asiel- en migratiebeheer:

[de verzoeker moet worden geïnformeerd over] het recht om kosteloos juridische counseling te krijgen over aangelegenheden in verband met de toepassing van de criteria van hoofdstuk II, of de clausules van hoofdstuk III van dit deel, in alle fasen van de procedure ter bepaling van de verantwoordelijke lidstaat, als vermeld in artikel 21.

Bovendien staat in artikel 21, lid 1, van de verordening asiel- en migratiebeheer:

Verzoekers hebben het recht om op doeltreffende wijze een krachtens het nationale recht als zodanig erkende of toegelaten juridisch adviseur of andere counselor te raadplegen over aangelegenheden in verband met de toepassing van de criteria van hoofdstuk II, of de clausules van hoofdstuk III van dit deel, in alle fasen van de in deze verordening bepaalde procedure ter bepaling van de verantwoordelijke lidstaat.



Goede praktijk: samenwerking met ngo's op het gebied van juridische counseling

Sommige beslissingsautoriteiten in EU+-landen werken samen met ngo's die juridische counseling verlenen aan verzoekers, waaronder advies over hun zaak, uitleg over het in te dienen bewijs en begeleiding van de verzoeker in de procedure. Deze organisaties werken actief samen met de verantwoordelijke asiel- en migratie-eenheid ⁽¹⁰⁾, bijvoorbeeld door regelmatig te vergaderen en openstaande, in behandeling zijnde of complexe zaken te bespreken en te bepalen wat de volgende stappen zijn. Deze samenwerking kan nuttig zijn om problemen aan te pakken en de verzoeker en het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon gedurende de hele procedure te ondersteunen.

Prioritering

Nadruk op en aandacht voor gezinsherenigingsprocedures

Om lange wachttijden te voorkomen en ervoor te zorgen dat alle onderdelen van een zaak grondig worden onderzocht, moet in het algemeen in alle fasen van de procedure meer nadruk worden gelegd op de familiebanden van de verzoeker en de verblijfplaats van de familie- of gezinsleden of ten laste komende personen. Zo kunnen deze zaken door de verantwoordelijke behandelend ambtenaren worden geprioriteerd en opgepakt.



Goede praktijk: nadruk op gezinshereniging

Het kan helpen om nadruk op gezinsherenigingszaken te blijven leggen als er binnen de overheid speciale toezichthouders voor gezinshereniging zijn die zijn opgeleid in de relevante fasen van de procedure (screening, registratie, het bepalen van de verantwoordelijkheid en opvang). Toezichthouders voor gezinshereniging kunnen ondersteuning bieden aan behandelend functionarissen die met dit soort zaken werken, toezicht houden op hun werk, garant staan voor tijdige en doeltreffende doorverwijzing en de kwaliteit van zaken, en zorgen voor een goede follow-up.

Vroegtijdige opsporing en doorverwijzing

Met kortere termijnen voor de bepaling van de verantwoordelijkheid is het belangrijk dat er een procedure is waarmee potentiële gezinsherenigingszaken in een vroeg stadium kunnen worden opgespoord. Dit zorgt ervoor dat potentiële gezinsleden snel kunnen worden geïdentificeerd en dat de zaken zo snel mogelijk kunnen worden doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid.

⁽¹⁰⁾ De autoriteit van het EU+-land (de eenheid) die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de procedure om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52 van de verordening asiel- en migratiebeheer.

Prioritering van gezinsherenigingszaken in beide EU+-landen

Gezinsherenigingszaken moeten zowel door het verzoekende als door het aangezochte EU+-land in alle fasen van de procedure ⁽¹⁾ worden geprioriteerd. Zo worden wachttijden korter en kunnen alle elementen van een zaak op tijd worden onderzocht.



Goede praktijk: prioritering in asiel- en migratie-eenheden

Met het oog op prioritering kunnen zaken die worden doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid worden gescreend om na te gaan of er gezinsherenigingszaken tussen zitten. In een digitale omgeving kan de screening automatisch door het casemanagementsysteem worden uitgevoerd op basis van steekwoorden, tags of andere manieren. In een niet-digitale omgeving kunnen de doorverwezen zaken worden gescreend door een werknemer die mogelijke gezinsherenigingszaken kan herkennen.

Ook het screenen van inkomende zaken kan helpen bij het stellen van prioriteiten in het ontvangende EU+-land. Wanneer een overnameverzoek wordt ontvangen, moet worden gecontroleerd of het om een gezinsherenigingszaak gaat. Een zaak kan worden herkend als gezinsherenigingszaak op basis van de onderwerpregel van het ontvangen bericht of op basis van de rechtsgrond van het verzoek.

Na de screening moet de zaak onmiddellijk worden toegewezen aan een behandelend ambtenaar, die het onderzoek van de zaak moet voortzetten en in zijn werklust prioriteit moet geven aan gezinszaken.

Samenwerking tussen asiel- en migratie-eenheden, de autoriteiten en organisaties

De autoriteiten van de EU+-landen en relevante organisaties, zoals die op het gebied van het opsporen van familie- of gezinsleden, dienen met elkaar samen te werken om de familie- of gezinsleden van verzoekers in de EU+-landen te lokaliseren en te identificeren. Het is belangrijk dat alle bij de procedure betrokken partners met elkaar samenwerken om alle aspecten van een zaak te onderzoeken en alle standpunten te betrekken bij het nemen van een weloverwogen beslissing. Zowel het verzoekende als het aangezochte EU+-land is verplicht de informatie te verifiëren.

⁽¹⁾ Overweging 54, artikel 23, lid 1, artikel 39, lid 1, artikel 40, lid 1, en artikel 46, lid 1, van de verordening asiel- en migratiebeheer.



Goede praktijk: samenwerking met ngo's bij het opsporen van familie- of gezinsleden

Sommige asiel- en migratie-eenheden hebben goede werkrelaties met internationale organisaties, ngo's of maatschappelijke organisaties die gespecialiseerd zijn in het opsporen van familie- of gezinsleden. Samenwerking met deze gespecialiseerde organisaties kan gunstig zijn voor alle betrokken partijen.

In Frankrijk is Safe Passage een actieve partner in de gezinsherenigingsprocedure. Deze organisatie ondersteunt de verzoeker door informatie te verstrekken, hem of haar door de procedure heen te begeleiden en/of het contact met het familie- of gezinslid te herstellen of te onderhouden. Safe Passage ondersteunt de Franse Dublin-eenheid bij het verzamelen van relevante informatie en relevant bewijsmateriaal, en het lokaliseren en identificeren van het familie- of gezinslid in het andere EU+-land.

Proactiviteit van informatieverstrekkers, behandelend ambtenaren, vertegenwoordigers en de verzoeker

Het is belangrijk om bij gezinsherenigingszaken proactief naar mogelijkheden voor gezinshereniging te zoeken. De informatieverstrekker, de behandelend ambtenaar, de persoon die het persoonlijk onderhoud voert of de vertegenwoordiger moet de verzoeker aanmoedigen om informatie over familie- of gezinsleden te geven en moet vragen stellen over de aanwezigheid van familie- of gezinsleden of ten laste komende personen in de EU+-landen. De verzoeker moet ook actief op zoek gaan naar mogelijkheden voor hereniging.

Zorgen voor voldoende middelen binnen de asiel- en migratie-eenheid

Voor een doeltreffende procedure is het van cruciaal belang dat er voldoende capaciteit is binnen het team of de teams die de inkomende en uitgaande verzoeken behandelen. Er moet specifiek personeel zijn dat is opgeleid om in alle procedures met zaken van kinderen en families/gezinnen te werken. Daarnaast moeten de autoriteiten ook over voldoende middelen en instrumenten beschikken om de procedurele rechten en grondrechten van verzoekers te waarborgen en te zorgen voor snelle procedures voor het herenigen van familie- of gezinsleden.

Zoals bepaald in artikel 6, lid 2, punt b), en artikel 52 van de verordening asiel- en migratiebeheer, is het een wettelijke verplichting voor EU+-landen om ervoor te zorgen dat de relevante autoriteiten over de nodige personele, materiële en financiële middelen beschikken om hun taken in verband met het bepalen van de verantwoordelijkheid uit te voeren. Het is nuttig als de autoriteiten een behoefteanalyse uitvoeren om na te gaan welke middelen er nodig zijn om de gezinsherenigingsprocedure doeltreffend en snel uit te voeren.

Bij het berekenen van de benodigde middelen kunnen de autoriteiten rekening houden met de volgende punten.

- **Het gemiddelde aantal verzoekers of de totale werklast en het aandeel gezinsherenigingszaken**

Op basis van het gemiddelde aantal gezinsherenigingszaken binnen de totale werklast kan ingeschat worden hoeveel personeelsleden nodig zijn om aan deze zaken te werken. Als de eenheid gewoonlijk een groter aantal verzoeken om gezinshereniging verzendt of ontvangt, is het nuttig om een speciaal team te hebben dat zich op dergelijke zaken richt, zowel aan de uitgaande als aan de inkomende zijde. Wanneer het gemiddelde aantal gezinsherenigingszaken laag is, kunnen enkele behandelend ambtenaren worden opgeleid om aan deze zaken te werken.

- **De gemiddelde behandelduur van gezinsherenigingszaken**

Het is nuttig om na te gaan hoeveel tijd er nodig is voor een succesvolle gezinsherenigingszaak vanaf het moment van registratie tot de overdracht. Gezien de strikte termijnen in de verordening asiel- en migratiebeheer en het prioriteringsvereiste is het raadzaam om de capaciteit te verhogen als de uitgaande procedure, inclusief de overdracht, meer dan zes maanden in beslag neemt. Ook als de eenheid de binnenkomende zaken niet met voorrang kan behandelen of niet voldoende tijd heeft om de zaken naar behoren te beoordelen, is het de moeite waard om een verhoging van de capaciteit te overwegen.

Informatieverzoeken spelen een cruciale rol in de gezinsherenigingsprocedure en daarom moet worden gezorgd voor voldoende capaciteit voor tijdige verzoeken en antwoorden, zowel voor uitgaande als inkomende zaken.

- **Het aantal personeelsleden dat wordt opgeleid om gezinsherenigingszaken te behandelen**

Het is belangrijk om te beoordelen of het benodigde aantal mensen wordt opgeleid. Om voorbereid te zijn op schommelingen in het personeelsbestand, is het raadzaam om meer opgeleide ambtenaren te hebben dan het aantal personen dat daadwerkelijk aan gezinsherenigingszaken werkt.

- **Potentiële behoefte aan contactpunten voor gezinshereniging**

In sommige EU+-landen, met name waar het aantal gezinsherenigingszaken hoog is, is het nuttig om een contactpunt te hebben dat zo nodig door interne belanghebbenden kan worden benaderd. Een contactpunt kan bijvoorbeeld worden benaderd bij vragen over registratie, doorverwijzing, identificatie van een mogelijke gezinszaak, het gebruik van een modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden of een overdracht.

- **Behoeften op het gebied van kwaliteitsborging en kennisbeheer**

Om de kwaliteit, de procesmonitoring en het kennisbeheer te waarborgen, is voldoende capaciteit nodig.

Er zijn middelen nodig om de kwaliteit van de procedure te waarborgen, waaronder de algehele kwaliteit van de verzoeken en antwoorden, de volledigheid van de dossiers en de monitoring van de algehele efficiëntie van de procedure. Kwaliteitsborging kan in de praktijk worden gebracht door gebruik te maken van instrumenten (bijv. checklists, digitale instrumenten via het casemanagementsysteem) of door specifiek personeel, zoals teamleiders of supervisors.



Ook is het belangrijk om de procedure regelmatig tegen het licht te houden, interne processen te evalueren, verwerkingstijden te volgen, knelpunten of lacunes in het proces op te sporen en oplossingen te zoeken.

Kennisbeheer is van cruciaal belang voor de kwaliteitsborging. Behandelend ambtenaren kunnen bij hun werk worden ondersteund door de nodige instrumenten, zoals richtsnoeren, een register van informatie en referentiemateriaal. Instrumenten voor kennisbeheer moeten regelmatig worden geëvalueerd en bijgewerkt.



Praktische tip: zorg voor voldoende middelen binnen de autoriteiten

Houd er bij het berekenen van de benodigde middelen rekening mee dat meerdere autoriteiten betrokken kunnen zijn bij het opsporen van familie- of gezinsleden of bij gezinshereniging. Zelfs als de belangrijkste functie van de autoriteit geen verband houdt met het opsporen van familie- of gezinsleden, moeten er mogelijk alsnog bepaalde middelen worden toegewezen voor het uitvoeren van taken op het gebied van het opsporen van familie- of gezinsleden.

Politie, grenswachters, registratieambtenaren en opvangpersoneel moeten zich bewust zijn van hun verplichtingen om potentiële familie- of gezinsleden van een verzoeker in de EU+-landen op te sporen. In alle fasen van de procedure is een voldoende aantal opgeleide personeelsleden nodig om de taken uit te voeren. Tot die taken behoren onder andere de volgende (tussen haakjes worden suggesties gedaan over het personeel dat deze taken kan uitvoeren):

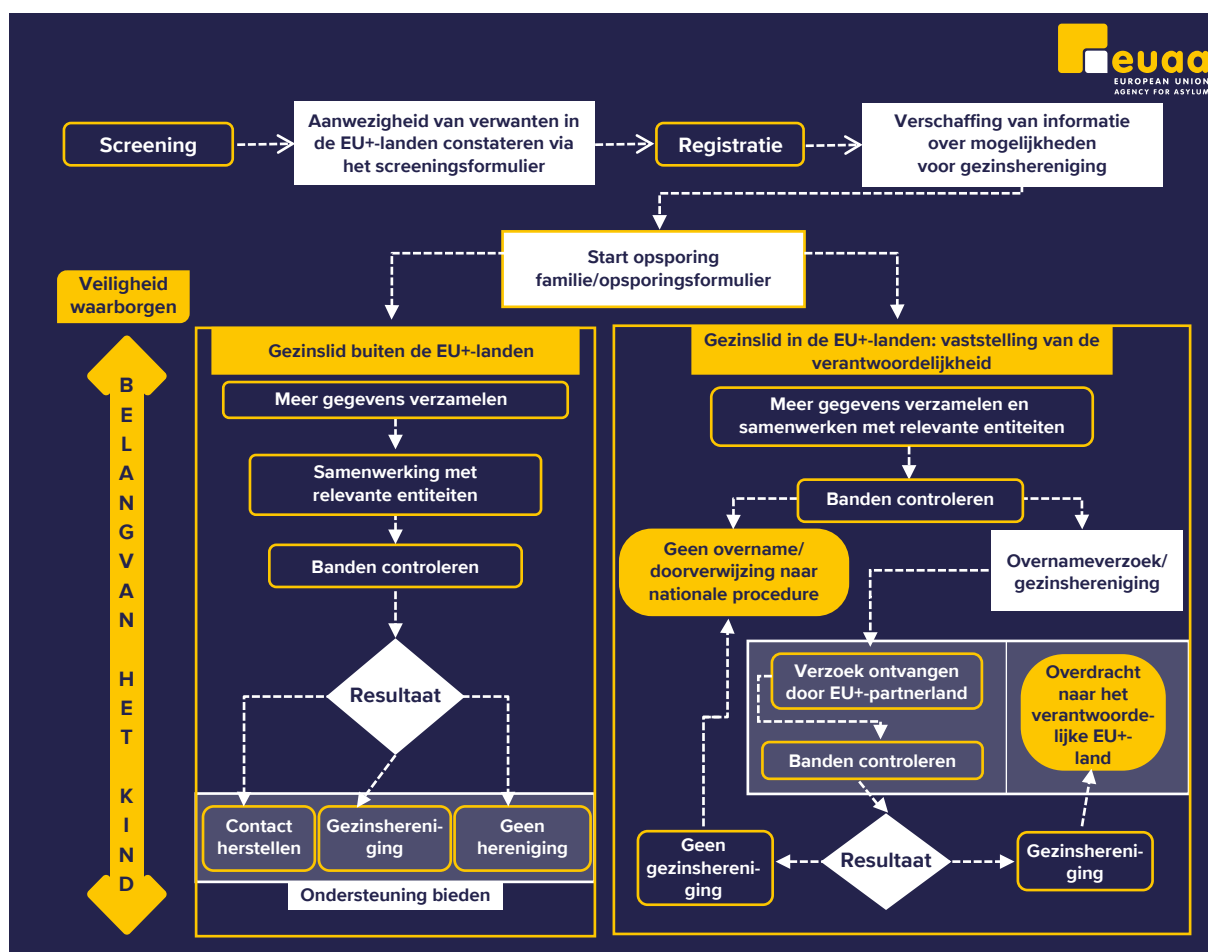
- informatie en documenten van verzoekers verzamelen (bijv. opvangpersoneel);
- een persoonlijk onderhoud voeren (bij de registratie of tijdens de bepaling van de verantwoordelijkheid) (bijv. behandelend ambtenaren);
- documenten, informatie, medische informatie of andere informatie controleren, indien ontvangen (bijv. politiemedewerkers, forensisch deskundigen, documentdeskundigen of deskundigen op het gebied van informatie over landen van herkomst);
- eventueel benodigde documenten vertalen; hiervoor is het bijvoorbeeld nodig dat een bepaald aantal interne vertalers of een pool van externe vertalers altijd beschikbaar is voor vertaling wanneer dat nodig is voor een grondige beoordeling van het bewijs (bijv. interne vertalers of een pool van vertalers);
- contact onderhouden met de verzoeker, de vertegenwoordiger of andere belanghebbenden (een taak voor de asiel- en migratie-eenheid en /of opvangmedewerkers).

Stapsgewijze organisatie van de procedure voor opsporing van familie- of gezinsleden

Het identificeren van potentiële familie- of gezinsleden van een verzoeker is de verantwoordelijkheid van de autoriteiten van het EU+-land. Daarom moeten zij vragen naar de aanwezigheid van familie- of gezinsleden of ten laste komende personen van de verzoeker op het grondgebied van de EU+ en deze proberen te lokaliseren en te identificeren. In dit opzicht is het opsporen van familie- of gezinsleden een continue bezigheid. Ambtenaren die in contact staan met de verzoeker, hebben een verantwoordelijkheid op het gebied van het opsporen van familie- of gezinsleden, ongeacht de fase van de procedure, totdat er een inhoudelijke beslissing op het verzoek is genomen.

Hieronder volgt een stroomschema met de belangrijkste stappen van de opsporing van familie- of gezinsleden, van de screening tot de bepaling van de verantwoordelijkheid.

Figuur 4. Stroomschema voor de opsporing van familie- of gezinsleden krachtens de verordening asiel- en migratiebeheer



Hieronder worden stapsgewijs alle fasen van het proces beschreven wanneer het opsporen van familie- of gezinsleden mogelijk is. Uitgelegd wordt welke acties kunnen worden ondernomen om de familie- of gezinsleden van een verzoeker op te sporen. In de kaders aan



het einde van elke paragraaf worden de belangrijkste stappen benoemd die kunnen bijdragen aan de prioritering van de zaak en de waarborging van de identificatie van potentiële familiebanden.

1. Screening

Wat gebeurt er in de screeningfase met betrekking tot het opsporen van familieleden?

- Informatie wordt ingediend bij Eurodac.
- Er wordt een Eurodac-treffer ontvangen, indien aanwezig, met informatie over de persoon.
- Treffers uit het Schengeninformatiesysteem en het Visuminformatiesysteem komen in voorkomend geval beschikbaar.
- Informatie over kwetsbaarheid wordt duidelijk.
- De eerste informatie over familie- of gezinsleden wordt verzameld via het screeningsformulier ⁽¹²⁾.

Gezien het belang van familiebanden moeten verzoekers die mogelijk familie- of gezinsleden op het grondgebied van de EU+-landen hebben, zo spoedig mogelijk worden geïdentificeerd. Voor niet-begeleide kinderen is het van cruciaal belang dat aan de procedurele waarborgen wordt voldaan en dat zo snel mogelijk een voogd wordt aangesteld. Dit zorgt ervoor dat bij de start van het proces naar behoren rekening wordt gehouden met de veiligheid van het kind.

Overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1356 ⁽¹³⁾ moeten onderdanen van derde landen die de buitengrens zijn overschreden zonder aan de toegangsvoorwaarden te voldoen en die tijdens grenscontroles hebben verzocht om internationale bescherming, of die na opsporings- en reddingsoperaties zijn ontscheept, een screeningprocedure ondergaan voordat zij naar de juiste procedures worden doorverwezen.

Het doel van de screening is een betere controle van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden, het identificeren van iedere persoon en het controleren van gegevens in relevante databanken om na te gaan of diegene een bedreiging voor de binnenlandse veiligheid vormt. Tijdens de screening wordt informatie over de persoon ingediend bij Eurodac. Indien de gegevens van de persoon al in het systeem zijn geregistreerd, wordt een Eurodac-treffer ontvangen. In dit stadium kan ook informatie uit het Visuminformatiesysteem of het Schengeninformatiesysteem beschikbaar komen. Daarnaast omvat de screening ook voorlopige gezondheids- en kwetsbaarheidscontroles, waardoor afhankelijkheidssituaties mogelijk kunnen worden opgespoord. Screening helpt dan ook bij de verwijzing naar de juiste procedures.

⁽¹²⁾ Het screeningsformulier zoals bedoeld in artikel 17 van [Verordening \(EU\) 2024/1356](#) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817 (PB L, 2024/1356, 22.5.2024).

⁽¹³⁾ [Verordening \(EU\) 2024/1356](#) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817 (PB L, 2024/1356, 22.5.2024).



Aanwijzingen voor de aanwezigheid van familie- of gezinsleden in de EU+-landen

Screening maakt geen deel uit van de asielprocedure, maar kan door het verzamelen van informatie over potentiële familie- of gezinsleden bijdragen aan het in een vroeg stadium identificeren van potentiële familiebanden van een verzoeker. De autoriteiten die het screeningproces uitvoeren, moeten het screeningsformulier invullen. Op dit formulier moeten de autoriteiten de door de betrokkene verstrekte informatie invullen, inclusief de vraag of er zich familie- of gezinsleden op het grondgebied van een van de EU+-landen bevinden.

Onmiddellijke doorverwijzing naar de juiste procedure

Wanneer de persoon beweert familie- of gezinsleden op het EU+-grondgebied te hebben, moet de zaak onmiddellijk worden doorverwezen naar de bevoegde autoriteiten, bijvoorbeeld naar de autoriteit die de asielaanvraag van de betrokkene zal registreren. Na verwijzing naar de juiste procedure is het van het grootste belang om **alle zaken waarin potentiële familiebanden worden geïdentificeerd, te markeren**. Hierdoor kan de registratieautoriteit prioriteit geven aan de zaken van verzoekers die mogelijk familie- of gezinsleden op het grondgebied van EU+-landen hebben.



Het identificeren van mogelijke familiebanden in de screeningfase

- Vraag de verzoeker (volwassene of kind) waar zijn of haar familie- of gezinsleden zich bevinden, met name de familie- of gezinsleden die in de EU+-landen aanwezig zijn.
- Informeer de verzoeker over de mogelijkheid om te worden herenigd met een familie- of gezinslid in een EU+-land.
- Vul het screeningsformulier in. Zorg ervoor dat de vragen over de aanwezigheid van familie- of gezinsleden in de EU+-landen worden beantwoord.
- Ga na of er informatie over familie- of gezinsleden beschikbaar is in de relevante databanken (bijv. of er een signalering in het Schengeninformatiesysteem is opgenomen voor gezochte familie- of gezinsleden).
- Verwijs de zaak door naar de juiste procedure.



Goede praktijk: prioritering bij screening

EU+-landen kunnen besluiten om het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden te verspreiden onder alle personen die tijdens de screening beweren familie- of gezinsleden in de EU+-landen te hebben. Wanneer het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden aan de persoon wordt gegeven, moet informatie worden verstrekt over de opsporingsmogelijkheden, hoe het modelformulier moet worden ingevuld en waar en hoe de persoon hulp kan vragen bij het invullen. Het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden kan daarom al bij het doen van het verzoek aan de verzoeker worden gegeven.

2. Registratie

Wat gebeurt er in de registratiefase met betrekking tot het opsporen van familie- of gezinsleden?

- Dit is het begin van de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid. De termijnen beginnen nu te lopen.
- In deze stap is het mogelijk om potentiële gezinsherenigingszaken in een vroeg stadium te herkennen.
- De verzoeker ontvangt informatie, onder meer over de verordening asiel- en migratiebeheer.
- Het registratieonderhoud vindt plaats, eventueel gecombineerd met het asiel- en migratieonderhoud.
- Er kunnen verantwoordelijkheidsindicatoren volgens de verordening asiel- en migratiebeheer worden vastgesteld.
- Het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden wordt, indien mogelijk, aan de verzoeker verstrekt, tenzij het al eerder is verstrekt.

Bekendheid met de termijnen

Overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1348 (asielprocedureverordening) ⁽¹⁴⁾ moet een verzoek om internationale bescherming worden geregistreerd binnen vijf dagen nadat het is gedaan. Vergeet niet dat de datum van registratie van het verzoek bij gezinsherenigingszaken de begindatum is van de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid.

Overeenkomstig artikel 27, lid 1, punt a), van de asielprocedureverordening moet registratie de volgende informatie over de verzoeker bevatten:

⁽¹⁴⁾ [Verordening \(EU\) 2024/1348](#) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, 22.5.2024).



- de naam van de verzoeker;
- geboorteplaats en -datum;
- geslacht;
- nationaliteiten of het feit dat de verzoeker staatloos is;
- gezinsleden die in een EU+-land aanwezig zijn of ten laste komende personen (evenals broers/zussen en andere familieleden, in het geval van niet-begeleide kinderen) ⁽¹⁵⁾;
- alle andere informatie die relevant kan zijn voor het bepalen van het verantwoordelijke EU+-land.

Identificatie van potentiële familie- of gezinsleden van een verzoeker in de EU+-landen

Het invullen van het registratieformulier of het aanvullen van maatregelen die tijdens de screeningfase zijn gestart, kan bijdragen aan het identificeren van potentiële familiebanden. In de registratiefase moet de verzoeker nogmaals worden gevraagd of hij of zij familie- of gezinsleden of ten laste komende personen heeft die zich op het grondgebied van een van de EU+-landen bevinden. Indien dit het geval is, moet informatie worden verstrekt over de mogelijkheid om familie- of gezinsleden te herenigen overeenkomstig de bepalingen van de verordening asiel- en migratiebeheer. Ook moet informatie worden verstrekt over de rechten en plichten van de verzoeker. Indien mogelijk moet het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden al in dit stadium aan de verzoeker worden verstrekt om het prioriteren makkelijker te maken.

Informatie over de rechten en plichten van de verzoeker

Het verstrekken van informatie is in dit stadium van cruciaal belang. Het is belangrijk om de verzoeker proactief aan te moedigen informatie over familie- of gezinsleden te delen. Het vertrouwen kan aanzienlijk groeien door de belangrijkste informatie mondeling te geven en de verzoeker in de gelegenheid te stellen om vragen te stellen. Dit kan er ook voor zorgen dat verzoeker de informatie correct begrijpt.

De verzoeker moet begrijpen dat hij of zij verplicht is om alle informatie over familie- of gezinsleden of ten laste komende personen mee te delen en bewijs te leveren ter onderbouwing van de verklaringen. De verzoeker moet ook begrijpen dat zowel de verzoeker als het familie- of gezinslid verplicht is in te stemmen met de hereniging indien zij daartoe bereid zijn. Indien de verzoeker niet wil worden herenigd met het familie- of gezinslid, moet hij of zij de autoriteiten hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte brengen. Als er al instemming is verleend, kan deze worden ingetrokken.

Als de verzoeker, ondanks dat hij of zij is geïnformeerd over het recht om met een familie- of gezinslid te worden herenigd, opzettelijk verzuimt informatie te verstrekken over familie- of gezinsleden, zich verplaatst en een verzoek om internationale bescherming in een ander EU+-land indient, zal het voor hem of haar niet langer mogelijk zijn om te vragen om toepassing van de gezinsherenigingsbepalingen van de verordening asiel- en migratiebeheer.

⁽¹⁵⁾ Artikel 27, lid 1, punt a), van de asielprocedureverordening.



De verzoeker moet ook informatie krijgen over de termijnen van de procedure. Indien de autoriteiten specifieke termijnen hebben voor de indiening van documenten, moeten deze aan de verzoeker worden uitgelegd.

In het geval van een niet-begeleid kind is het belangrijk om informatie op een kindvriendelijke en bij de leeftijd passende manier te geven. De informatieverstrekking dient ook gepaard te gaan met de verspreiding van de relevante informatiefolders. Deze folders kunnen verder worden ondersteund door bijvoorbeeld posters in wachtruimten die de mogelijkheid van gezinshereniging en de verplichtingen van de verzoeker om informatie over familie- of gezinsleden te verstrekken, verder toelichten.



Identificatie van mogelijke zaken van opsporing van familie- of gezinsleden in de registratiefase

De registratiefunctionaris moet:

- de verzoeker of, in het geval van een kind, het kind en de vertegenwoordiger vragen naar de aanwezigheid van familie- of gezinsleden, met name in de EU+-landen, en het antwoord op het registratieformulier noteren;
- de verzoeker informeren over de mogelijkheid om te worden herenigd met een familie- of gezinslid in de EU+-landen;
- de verzoeker informeren over de mogelijkheid om het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden te vragen en te ontvangen;
- de verzoeker informeren dat het mogelijk is om hulp te vragen bij het invullen van het modelformulier en om juridische counseling te krijgen;
- de verzoeker informeren over diens recht op bijstand van organisaties die kunnen helpen bij het opsporen van familie- of gezinsleden;
- de verzoeker informeren over de wijze waarop documenten en informatie over de familiebanden moeten worden verstrekt en over de termijnen die daarvoor gelden;
- de verzoeker informeren over de gevolgen van het niet verstrekken van informatie;
- de verzoeker meedelen dat zowel de verzoeker als het familie- of gezinslid schriftelijk moeten instemmen met de hereniging;
- de zaak, wanneer de verzoeker beweert familie- of gezinsleden in de EU+-landen te hebben, markeren voor doorverwijzing, zodat het gemakkelijker is om te herkennen en voorrang te geven.

Mogelijkheid om het onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer te organiseren

Afhankelijk van de manier waarop de procedure in uw land is georganiseerd, kan een persoonlijk onderhoud, gericht op het onderzoeken van de verantwoordelijkheidscriteria, plaatsvinden in de registratiefase of later, na doorverwijzing naar de asiel- en migratie-eenheid. Meer informatie over het opsporen van familie- of gezinsleden tijdens het persoonlijk



onderhoud vindt u in de afdeling [Organisatie van het persoonlijk onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer](#).

Modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden

In artikel 22, lid 1, van de verordening asiel- en migratiebeheer is bepaald dat de verzoeker het recht heeft om het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden aan te vragen en te ontvangen. Het EUAA heeft dit formulier ontwikkeld om familie- of gezinsleden van volwassenen en niet-begeleide kinderen ⁽¹⁶⁾ te identificeren en op te sporen.

Het is belangrijk dat het formulier altijd wordt ingevuld door de vertegenwoordiger of de voogd, zelfs als een kind handelingsbevoegd is in een bepaald EU+-land. De handelingsbevoegdheid van een kind wordt geregeld door de nationale wetgeving, waardoor een kind in het ene land handelingsbevoegd kan zijn en in het andere land niet.

Figuur 5. Formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden voor volwassen verzoekers (voorblad en deel 1 van het formulier)

The image shows two pages of the EUAA Family Tracing Form for Adult Applicants. The left page is the cover sheet, and the right page is Part 1: Personal Information of the Applicant.

Left Page (Cover Sheet):

- EUAA Logo:** European Union Agency for Asylum.
- Title:** FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS
- Form Fields:**
 - Name of the EU+ country
 - Address of the national authority
 - EU+ country specific information on how and where to submit this form
- Text:** This is a placeholder for EU+ countries to include the relevant modalities concerning the submission of this form. How should this form be submitted? To which address? By whom?
- Section Header:** Family Tracing Form (Adult)
- Section Header:** Why have I been given this form?
- Text:** The authorities in this country have given you this form because you have applied for international protection and said you have a family member in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).
- Text:** The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.
- Text:** The information you provide in this form will help the authorities in this country find your family members, prioritise your case and find the EU+ country that should examine your application. As you have family members in another EU+ country, the country where your family member is present may be responsible for examining your application.
- Text:** Important. Let the authorities know if you need any support filling in this form.
- Section Header:** Why have I been asked to fill in this form?
- Text:** The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they are residing might be responsible for handling your application.
- Text:** The authorities in this country also want to help you reunite with your family members in the EU+ countries if you want to be with them. If you want to be reunited with your family member, let us know and we will explore if this is possible and try to make this happen. If you do not want to be reunited, tell us as soon as possible.

Right Page (Part 1: Personal Information of the Applicant):

- EUAA Logo:** European Union Agency for Asylum.
- Title:** FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS
- Section Header:** PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE APPLICANT
- Form Fields:**
 - Case number:
 - First name
 - Surname
 - Age
 - Gender
 - Date of birth (day/month/year)
 - Place of birth
 - Date of departure from country of origin
 - Nationalities
 - Address/accommodation
 - Contact details (email address, social media account, phone number)
 - ☐ I confirm that I have a family member who is residing in an EU+ country.
 - My family member is (multiple options can be selected):
 - ☐ my spouse or unmarried partner (Part 2)
 - ☐ minor child (Part 3)
 - ☐ person dependent on my assistance or I depend on this person's assistance (Part 4)
 - Other relevant information
 - Date and signature of the applicant

⁽¹⁶⁾ EUAA, [Formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden voor volwassen verzoekers](#), 2025 en EUAA, [Formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden van niet-begeleide minderjarige verzoekers](#), 2025.

Figuur 6. Formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden van niet-begeleide minderjarige verzoekers (voorblad en deel 1 van het formulier)

Family Tracing Form (Child)

This form is to be filled in by the guardian/representative (1) of the child. The guardian/representative should read the form all the way through with the child and explain all the details.

Why have I been given this form?
You are in a foreign country and you are alone. You have applied for asylum and told someone that you have family members in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).

The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.

The authorities in this country want to help you find your family and be reunited with them again. That is why they are giving you this form to fill in. You need to tell the authorities in this country information about your family, such as who they are, where they live and how to contact them.

You do not have to fill out the form by yourself. A special helper, called a guardian, will help you. If you need more help, you can also ask other people, such as case officers, reception staff and legal advisors.

Why have I been asked to fill in this form?
The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they live might be responsible for handing your application.

(1) In this form, in accordance with the legislative framework detailed in the KJAA, Practical Guide on Family Tracing, 2023, Section 'Terminology', the terms 'representative' and 'guardian' are used interchangeably.

PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE CHILD

Case number:

First name
Surname
Age
Gender
Date of birth (day/month/year)
Place of birth
Date of departure from country of origin
Nationality/ies
Address/accommodation
Contact details (email address, social media account, phone number)

Contact details of the guardian

First name
Surname
Phone number
Email address

☐ I confirm that I have a family member who is staying in an EU+ country.

My family member is (multiple options can be selected)

☐ my parent (mother or father) (Part 1)
☐ my sibling (brother or sister) (Part 2)
☐ my aunt or uncle (Part 3)
☐ my grandparent (grandmother or grandfather) (Part 4)
☐ other family relation (Part 5) (please specify):

Other relevant information:

Date and signature of the guardian/representative

Wat is het doel van het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden?

Het doel van het formulier is ervoor te zorgen dat potentiële familiebanden van de verzoeker in een vroeg stadium worden geïdentificeerd. Het formulier kan ook dienen om vast te stellen of de verzoeker bereid is om met een familie- of gezinslid te worden herenigd, en kan aan de verzoeker laten zien welke documenten of bewijsstukken later nodig kunnen zijn. Het verzamelen van alle beschikbare documenten/bewijsmiddelen over familiebanden is belangrijk, omdat het helpt om het familie- of gezinslid op te sporen als de verzoeker het contact heeft verloren.

Wanneer moet de verzoeker het formulier ontvangen?

Het formulier moet zo spoedig mogelijk aan de verzoeker worden verstrekt, idealiter in de fase van het doen van een verzoek of tijdens de registratie, maar het moet in ieder geval uiterlijk tijdens het persoonlijk onderhoud worden verstrekt. Het formulier kan te allen tijde aan de verzoeker worden overhandigd wanneer wordt vastgesteld dat de verzoeker mogelijk familiebanden heeft in een EU+-land. In ieder geval moet het formulier vroeg genoeg vóór het verstrijken van de termijn voor het verzenden van een overnameverzoek worden verstrekt.

**Goede praktijk: het formulier vóór registratie verstrekken**

Het is het beste om het formulier vóór of tijdens de registratie van de aanvraag te verstrekken. Indien de persoon in het screeningsstadium al heeft aangegeven familie- of gezinsleden op het grondgebied van de EU+ te hebben, kan de informatie uit het screeningsformulier worden overgenomen op het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden. Als dat gebeurt, moet de verzoeker de mogelijkheid krijgen om de informatie te controleren, te bevestigen of te corrigeren, en/of nieuwe informatie toe te voegen.

Wie moet het formulier invullen?

Mensen die om internationale bescherming vragen en die gezinsleden in de EU+-landen hebben, moeten het formulier invullen indien zij geacht worden in staat te zijn het te begrijpen en in te vullen. Anders moet de autoriteit ondersteuning bieden om ervoor te zorgen dat de verzoeker zich aan diens rechten en plichten kan houden, met name door rekening te houden met eventuele kwetsbaarheden of bijzondere procedurele behoeften. Verzoekers moeten worden geïnformeerd over hoe zij ondersteuning kunnen vragen bij het invullen van het formulier. Indien de verzoeker een niet-begeleide minderjarige is, moet de voogd/vertegenwoordiger het formulier invullen.

Welke informatie over het formulier moet aan de verzoeker worden verstrekt?

De verzoeker moet worden geïnformeerd dat hij of zij kan worden herenigd met een familie- of gezinslid opdat het verzoek wordt behandeld door het EU+-land waar het familie- of gezinslid verblijft.

De EU+-landen moeten specifieke informatie geven over de manier waarop het formulier moet worden ingediend, bijvoorbeeld via e-mail, post of persoonlijk, waar het formulier moet worden ingediend en wanneer het moet worden ingediend, als het land daarvoor een specifieke termijn heeft.

De verzoeker moet ook worden geïnformeerd over het doel van het formulier, hoe het moet worden ingevuld en welke organisaties tijdens de procedure ondersteuning kunnen bieden, met name als de verzoeker hulp van opsporingsorganisaties wil vragen. De verzoeker moet ook worden geïnformeerd over zijn of haar verplichtingen. Dit houdt met name in dat de verzoeker de autoriteiten moet informeren over de verblijfplaats van familie- of gezinsleden op het grondgebied van de EU+, dat de verzoeker met de autoriteiten moet samenwerken en dat de verzoeker moet verblijven in het EU+-land dat de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid uitvoert, totdat het verantwoordelijke EU+-land is vastgesteld.

De verzoeker moet ervan in kennis worden gesteld dat het verstrekken van informatie op het formulier noodzakelijk is, zelfs als diegene niet wenst te worden herenigd met het familie- of gezinslid. Op het formulier wordt geregistreerd of de verzoeker wil worden herenigd. Als de verzoeker niet wil worden herenigd, zullen de autoriteiten geen verdere actie ondernemen. De formele instemming van de verzoeker met de hereniging wordt op een ander formulier



gevraagd. De verzoeker moet ervan in kennis worden gesteld dat hij of zij alleen aanspraak kan maken op de toepassing van de familie- of gezinscriteria in het land waar het verzoek voor het eerst is geregistreerd.

Welke ondersteuning is beschikbaar voor het invullen van het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden?

De EU+-landen moeten specifieke informatie verstrekken over personen, organisaties of entiteiten die de verzoeker kunnen helpen bij het invullen van het formulier.

De autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de registratie, zoals de politie of grenswachters, kunnen de verzoeker ondersteunen. Als het om een kind gaat, moet de voogd het kind bijstaan. In dit stadium kunnen juridische counselors of adviseurs worden ingeschakeld om de verzoeker te helpen bij het invullen van het formulier of bij het opsporen van familie- of gezinsleden als de verzoeker daarom vraagt. Behandelend ambtenaren die het persoonlijk onderhoud voeren, kunnen de verzoeker ook ondersteunen bij het invullen van het formulier of kunnen het formulier gebruiken als basis voor het persoonlijk onderhoud. Indien de verzoeker bijzondere procedurele behoeften heeft, moeten deze worden geïdentificeerd en in acht worden genomen.



Welke informatie is beschikbaar op het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden?

Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden voor volwassenen bevat de volgende informatie:

- algemene informatie over de doelstellingen van het formulier, welke informatie wordt verzameld en waarom;
- deel 1: persoonsgegevens van de verzoeker (dit kan informatie uit het registratie- of screeningsformulier omvatten);
- delen 2-3: informatie over gezinsleden die zich op het grondgebied van de EU+-landen bevinden (echtgenoot/echtgenote of ongehuwde partner, minderjarig kind).
 - persoonsgegevens van het gezinslid;
 - contactgegevens van het gezinslid;
 - verblijfsstatus van het gezinslid;
 - zaaknummer;
 - een identificatienummer van het gezinslid, indien beschikbaar;
 - de bereidheid van de verzoeker om te worden herenigd; dit mag niet worden verward met de formele schriftelijke instemming om te worden herenigd;
 - eventuele kwetsbaarheden of specifieke omstandigheden van het gezinslid waarvan de autoriteiten in het land op de hoogte moeten zijn;



- deel 4: informatie over ten laste komende personen:
 - relatie met de persoon;
 - wie is afhankelijk van iemands zorg: de verzoeker of het gezinslid;
 - persoonsgegevens;
 - soort afhankelijkheidsrelatie;
 - contactgegevens van het gezinslid;
 - verblijfsstatus van het gezinslid;
 - zaaknummer;
 - een identificatienummer van het gezinslid, indien beschikbaar;
 - de bereidheid van de verzoeker om te worden herenigd (dit mag niet worden verward met de formele schriftelijke instemming om te worden herenigd);
 - wanneer en waar zij voor het laatst contact hebben gehad, bijvoorbeeld persoonlijk, telefonisch of anderszins;
 - of er al pogingen tot opsporing zijn gedaan;
 - elk bewijsmateriaal dat de verzoeker overleggen kan om de relatie aan te tonen;
- deel 5: stamboom (facultatief);
 - de verzoeker kan een stamboom tekenen; hier kunnen ook familie- of gezinsleden worden vermeld die niet in een EU+-land wonen.

Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden voor niet-begeleide kinderen heeft een vergelijkbare structuur. In dit formulier wordt om vergelijkbare informatie gevraagd, zoals hieronder beschreven:

- algemene informatie over de doelstellingen van het formulier, welke informatie wordt verzameld en waarom;
- deel 1: persoonsgegevens van het kind; dit kan ook informatie uit het registratieformulier zijn en persoonsgegevens van de voogd/vertegenwoordiger;
- delen 2-5: informatie over familie- of gezinsleden die zich op het grondgebied van de EU+-landen bevinden (ouder, broer/zus, familielid, andere persoon);
 - persoonsgegevens van het gezinslid, het familielid, de broer/zus of een andere persoon;
 - contactgegevens van het gezinslid, het familielid, de broer/zus of een andere persoon;
 - wettelijke status/verblijfsstatus van het gezinslid, het familielid, de broer/zus of een andere persoon;
 - zaaknummer;
 - een identificatienummer van het gezinslid, het familielid, de broer/zus of een andere persoon, indien beschikbaar;
 - de bereidheid van de verzoeker om te worden herenigd;



- wanneer en waar zij voor het laatst contact hebben gehad, bijvoorbeeld persoonlijk, telefonisch of anderszins;
- of er al pogingen tot opsporing zijn gedaan;
- deel 6: stamboom;
 - de verzoeker kan een stamboom tekenen; hier kunnen ook familie- of gezinsleden worden vermeld die niet in een EU+-land wonen.

Hoe wordt het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden gebruikt in de gezinsherenigingsprocedure?

Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden helpt bij het prioriteren van zaken van verzoekers die familie- of gezinsleden in de EU+-landen hebben. Het stelt de autoriteiten in staat om in een vroeg stadium toegang te krijgen tot basisinformatie over potentiële familiebanden en om de procedure te starten.

Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden helpt de hoornmedewerker om de familiebanden van de verzoeker in de EU+-landen te onderzoeken. De hoornmedewerker kan het formulier gebruiken om specifieke vragen over familie- of gezinsleden te stellen. Dit kan helpen om de persoon in het andere EU+-land te vinden of te identificeren en om inzicht te krijgen in de relatie, de situatie van het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon. Het formulier kan de behandelend ambtenaren ook helpen te begrijpen welke andere informatie bij de verzoeker moet worden opgevraagd.

Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden kan de verzoeker ook helpen om te begrijpen welke informatie aan de autoriteiten moet worden verstrekt en waarom. Indien de verzoeker geen contact heeft met het familie- of gezinslid, kan het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden helpen om het familie- of gezinslid te vinden en te identificeren op basis van de door de verzoeker verstrekte informatie.

Het ingevulde formulier kan ook worden gebruikt voor het verzenden van een verzoek om informatie over het familie- of gezinslid, zodat deze persoon kan worden gelokaliseerd en geïdentificeerd en zodat diens aanwezigheid in een EU+-land kan worden geverifieerd.

Als de verzoeker op het formulier heeft aangegeven dat hij of zij niet met het familie- of gezinslid wil worden herenigd, zal de informatie in het formulier niet worden gebruikt en zal er geen verdere actie worden ondernomen.

3. Doorverwijzing naar de asiel- en migratie-eenheid

Wat gebeurt er in de doorverwijzingsfase in verband met het opsporen van familie- of gezinsleden?

- In deze stap is er een mogelijkheid om potentiële gezinsherenigingszaken vroegtijdig te herkennen.



- In dit stadium worden zaken die prioriteit hebben, gemarkeerd. Zo worden verzoekers met gezinsleden op het EU+-grondgebied bijvoorbeeld zo snel mogelijk doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid.
- Documenten worden voorgelegd aan de asiel- en migratie-eenheid.

Wanneer het verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd en er potentiële familiebanden (of andere indicatoren voor de verantwoordelijkheid van een ander EU+-land) worden vastgesteld, moet de zaak onmiddellijk voor verdere behandeling worden doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid.

Om ervoor te zorgen dat potentiële gezinsherenigingszaken worden herkend en geprioriteerd, is het belangrijk om deze dossiers te markeren.



Overwegingen met betrekking tot discretionaire bepalingen en “betekenisvolle banden”

Voordat het dossier wordt verzonden, kan de registratieambtenaar de asiel- en migratie-eenheid raadplegen over de mogelijke toepassing van de discretionaire bepaling. Dit kan het geval zijn in situaties waarin de verzoeker beweert “betekenisvolle banden” te hebben met iemand in een ander EU+-land of in het EU+-land waar het verzoek wordt ingediend. Afhankelijk van de praktijk hebben sommige EU+-landen interne richtsnoeren over de toepassing van de discretionaire bepaling of besluiten ze om interne richtsnoeren voor “betekenisvolle banden” te ontwikkelen overeenkomstig artikel 35 van de verordening asiel- en migratiebeheer. De beste manier om eventuele redenen voor de toepassing van de discretionaire bepalingen te onderzoeken, is het persoonlijk onderhoud met de verzoeker in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer.



Identificatie van potentiële familiezaken in de verwijzingsfase

Om een doeltreffende en efficiënte verwerking te waarborgen, moet de ambtenaar die verantwoordelijk is voor de doorverwijzing naar de asiel- en migratie-eenheid:

- de zaak zo spoedig mogelijk doorverwijzen (wacht niet met het verzenden van de doorverwijzing totdat alles is verzameld);
- markeren dat dit een mogelijke gezinsherenigingszaak is;
- een markering aanbrengen indien de zaak betrekking heeft op een niet-begeleide minderjarige;
- de zaak duidelijk voor prioritering markeren;
- alle beschikbare documenten van de verzoeker meesturen;
- aangeven of er nog informatie over documenten of andere bewijsmiddelen of indirecte bewijzen moeten worden verzameld, met vermelding voor wanneer en door wie;



- eventuele vastgestelde kwetsbaarheden van de verzoeker vermelden;
- het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden meesturen, indien beschikbaar;
- alle informatie markeren over indicatoren dat een ander EU+-land mogelijk verantwoordelijk is.

4. Bepaling van de verantwoordelijkheid

Wat gebeurt er met het opsporen van familie- of gezinsleden in de fase waarin de verantwoordelijkheid wordt bepaald?

- In deze stap is er behoefte aan prioritering.
- Het verzoek moet uiterlijk twee maanden na de datum van registratie van de aanvraag worden ingediend.
- Het beschikbare bewijs wordt beoordeeld.
- Het persoonlijk onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer vindt plaats, indien het niet eerder is gevoerd.
- Er worden documenten verzameld en indien van toepassing wordt een BIA uitgevoerd.
- Er wordt contact opgenomen met de verzoeker of de vertegenwoordiger van het kind voor documenten, instemming of meer informatie.
- Indien nodig wordt een verzoek om informatie verzonden en wordt een antwoord ontvangen.
- Het overnameverzoek wordt verzonden naar het EU+-land waar het gezinslid, de broer/zus of het familielid van het niet-begeleide kind aanwezig is of waar het gezinslid van de volwassen verzoeker aanwezig is.
- Een antwoord op het overnameverzoek wordt ontvangen.
- Het verantwoordelijke EU+-land wordt bepaald.

Screening van zaken naar prioriteit

Zodra de zaak is doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid, moet ervoor worden gezorgd dat de zaak als prioriteit wordt aangemerkt en wordt toegewezen aan een ambtenaar die verantwoordelijk is voor de behandeling van dergelijke zaken. Zo kan de zaak met prioriteit worden behandeld en onmiddellijk worden onderzocht.

De asiel- en migratie-eenheid kan verschillende zaken ontvangen die prioritering vereisen. Als er te veel zaken met prioriteit zijn in verhouding tot het totale aantal zaken, of als er niet genoeg behandelend ambtenaren beschikbaar zijn, moet worden vastgesteld welke van de zaken die prioriteit behoeven, als eerste moeten worden behandeld. Dit besluit kan worden gebaseerd op de bijzondere behoeften van de persoon, het soort zaak, de stappen die nodig zijn in de procedure of andere redenen, zoals bepaald in de interne richtsnoeren van de eenheid.



Kijk welke informatie beschikbaar is

Bij gezinsherenigingszaken is het dossier mogelijk niet volledig en kan er meer informatie nodig zijn. Om te bepalen wat de volgende stappen zijn, moet de volledigheid van het dossier worden beoordeeld.



Checklist om de volledigheid van het ontvangen dossier te verifiëren

Persoonlijke gegevens van de verzoeker

- ☐ Het dossier bevat de persoonsgegevens van de verzoeker.
- ☐ De informatie over persoonsgegevens is duidelijk identificeerbaar.
- ☐ De contactgegevens van de verzoeker zijn beschikbaar.
- ☐ Er is een document beschikbaar waaruit de identiteit en/of leeftijd blijkt.

Persoonlijke gegevens van het familie- of gezinslid

- ☐ Identiteitsbewijs of ander document van het familie- of gezinslid is beschikbaar.
- ☐ De contactgegevens van het familie- of gezinslid zijn beschikbaar.

Informatie over familiebanden en identiteit

- ☐ Het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden is ingevuld en beschikbaar.
- ☐ Verklaringen van de verzoeker over de familieband tussen de personen en informatie over hun relatie zijn beschikbaar.

Bewijs van familiebanden

- ☐ Documenten ter onderbouwing van de familieband, zoals geboortecertificaat, familieboekje, paspoort (bijv. waarin de naam van het familie- of gezinslid staat), andere documenten.
- ☐ Er is indirect bewijs beschikbaar, zoals verklaringen van de verzoeker of het familie- of gezinslid.
- ☐ Er zijn stukken uit het EU+-land of een foto van het familie- of gezinslid beschikbaar.
- ☐ De documenten van de verzoeker zijn vertaald in een nationale taal van het EU+-land waar de verzoeker het verzoek registreert, of in het Engels.

Instemming of, in het geval van een kind, bereidheid

- ☐ De bereidheid om te worden herenigd wordt bevestigd met de instemming van de persoon.



In geval van afhankelijkheid

- ☐ Informatie over de aard van de afhankelijkheid.
- ☐ Er zijn medische dossiers (vertaald) beschikbaar.
- ☐ Er wordt informatie verstrekt over de reden(en) waarom ze van elkaar zijn gescheiden.
- ☐ Er wordt informatie verstrekt over wie de ten laste komende persoon is.
- ☐ Er wordt informatie verstrekt over de wijze waarop de ten laste komende persoon zal worden verzorgd door de andere persoon.

Indien de verzoeker een niet-begeleide minderjarige is

- ☐ Nagaan of er twijfels waren over de leeftijd van de persoon, zoals relevante informatie over de leeftijd van de persoon, inclusief eventueel leeftijdsonderzoek dat is uitgevoerd.
- ☐ Informatie uit de screening: is er informatie over de leeftijd beschikbaar of zijn er twijfels geuit over de leeftijd?
- ☐ Als er leeftijdsonderzoek is uitgevoerd, is er informatie beschikbaar over de gebruikte methode (medische verklaringen of documenten).
- ☐ Informatie over de BIA (kan ook informatie bevatten die relevant is voor de opsporing).
- ☐ De stamboom van het kind is beschikbaar.
- ☐ Er is een verklaring over of het familielid in staat is om voor het kind te zorgen.
- ☐ De mening en de bereidheid van het kind om met zijn ouders, broer/zus of familieleden te worden herenigd, zijn bevestigd.
- ☐ Er is informatie beschikbaar over de bijzondere behoeften van het kind.

Bepalen van de volgende stappen

Indien uit de evaluatie blijkt dat de informatie niet volledig is, moet de behandelend ambtenaar:

- een persoonlijk onderhoud voeren met de verzoeker en zijn voogd, indien dit nog niet is gebeurd;
- een aanvullend onderhoud voeren om twijfels op te helderen of meer informatie te verzamelen;
- contact opnemen met de vertegenwoordiger van het kind om meer informatie te verzamelen;
- de toegang van de verzoeker tot opsporingsdiensten mogelijk maken;
- informatie inwinnen bij het EU+-land waar het familie- of gezinslid van de verzoeker aanwezig is of om specifieke informatie over het familie- of gezinslid vragen.



Organisatie van het persoonlijk onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer

De autoriteiten van het EU+-land moeten een persoonlijk onderhoud met de verzoeker voeren overeenkomstig artikel 22 van de verordening asiel- en migratiebeheer.

Het persoonlijk onderhoud is bedoeld om te helpen beslissen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van de persoon. Het persoonlijk onderhoud moet er ook aan bijdragen dat de verzoeker de informatie die schriftelijk is verstrekt, in de vorm van algemeen informatiemateriaal, beter begrijpt. Dit materiaal moet zo snel mogelijk, maar uiterlijk in de registratiefase, aan de verzoeker worden verstrekt. Het onderhoud moet er ook voor zorgen dat de verzoeker inzicht krijgt in de procedure voor het bepalen van het verantwoordelijke EU+-land, inclusief de rechten en plichten van de verzoeker en de gevolgen als de verzoeker die plichten niet nakomt.



Praktijken voor het organiseren van het onderhoud

Afhankelijk van interne processen kan het onderhoud per EU+-land in verschillende fases van de procedure en op verschillende manieren plaatsvinden. Sommige EU+-landen combineren de registratie met het “onderhoud in kader van de verordening asiel- en migratiebeheer” of verstrekken een vragenlijst om in een vroeg stadium de mogelijke indicatoren voor de verantwoordelijkheid van een EU+-land vast te stellen. Sommige EU+-landen hebben een ingebouwd model voor het onderhoud in hun instrument voor dossierbeheer, gericht op vragen over de identificatie van familie- en gezinsleden. Andere EU+-landen organiseren een specifiek onderhoud kort nadat de zaak is doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid.

Als het onderhoud niet voorafgaand aan de doorverwijzing is gehouden, moet het onderhoud in het kader van de verordening asiel- en migratiebeheer met de verzoeker worden geregeld en, in het geval van een niet-begeleid kind, met de vertegenwoordiger. Dit onderhoud moet zo snel mogelijk en vóór de indiening van een overnameverzoek worden gehouden, zodat mogelijke familiebanden in een ander EU+-land kunnen worden vastgesteld. Het door de verzoeker ingevulde formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden kan de basis vormen voor het onderhoud. De hoornedewerker kan de familiebanden van de verzoeker verder onderzoeken. In de rubriek over [het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden](#) kunt u lezen welke informatie moet worden verstrekt bij het formulier.

Gezien de verplichting om zaken te prioriteren, moet het persoonlijk onderhoud zo snel mogelijk worden georganiseerd zodra mogelijke familiebanden zijn vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud moeten de familiebanden van de verzoeker met een persoon in een EU+-land of een ten laste komende persoon worden onderzocht en moet de nadruk worden gelegd op de onderwerpen uit het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden. Deze hebben betrekking op de situatie van de persoon en zijn of haar relatie met het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon, of, in het geval van een kind, zijn of haar relatie met de ouder, broer/zus of familieleden. In dergelijke gevallen moet altijd een BIA worden uitgevoerd.



Het onderhoud kan ook dienen om de verzoeker informatie te verstrekken over mogelijkheden tot gezinshereniging (indien dit nog niet is gebeurd). Een ander doel is om vertrouwen op te bouwen tussen de verzoeker en de autoriteiten. Op die manier moedigt het onderhoud de verzoeker aan om alle relevante informatie of documenten te verstrekken, ook als deze pas later in de procedure beschikbaar komen. Het dient ook om de relevante termijnen voor het verstrekken van dergelijke informatie of documentatie mee te delen.



Praktische tips voor het identificeren en verwerken van zaken waarin afhankelijkheid een rol speelt

Zaken waarin sprake is van afhankelijkheid, moeten grondig worden onderzocht door opgeleid personeel met de juiste deskundigheid en vaardigheden. Een gedetailleerd onderhoud met de persoon is de beste manier om te onderzoeken om wat voor afhankelijkheid het gaat en om te beoordelen of de persoon zorg voor de ten laste komende persoon kan dragen.

Als wordt vastgesteld dat een (volwassen) **verzoeker** zich **in een kwetsbare situatie** bevindt, is het belangrijk dat hij of zij op de hoogte wordt gebracht van het recht om te worden herenigd met zijn of haar kind, broer/zus of ouder of om niet van diegene(n) te worden gescheiden als hij of zij afhankelijk is van zijn of haar steun. De verzoeker kan het modelformulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden (deel 4) invullen en aangeven wat de oorzaak van de afhankelijkheid is en wie hem of haar kan ondersteunen.

Als een **verzoeker** zich **niet in een kwetsbare situatie bevindt**, moet hem of haar altijd worden gevraagd of hij of zij een kind, ouder of broer/zus heeft die zich in een kwetsbare situatie bevindt en afhankelijk is van de zorg van de verzoeker. De verzoeker moet worden geïnformeerd over de mogelijkheid om te worden herenigd met de ten laste komende persoon of niet van diegene gescheiden te worden.

In het persoonlijk onderhoud moeten de familiebanden van de verzoeker worden onderzocht, inclusief de vraag of de verzoeker volwassen kinderen, ouders, of broers of zussen in de EU+-landen heeft en of er mogelijk sprake is van afhankelijkheid. Zie het kader [Onderwerpen in verband met familiebanden die in het persoonlijk onderhoud aan bod moeten komen](#) voor mogelijke onderwerpen die tijdens het onderhoud aan bod kunnen komen.



Praktische tips voor het vaststellen van mogelijke discretionaire bepalingen

De verzoeker moet altijd op de hoogte worden gebracht van het feit dat EU+-landen de discretionaire bepalingen kunnen toepassen als er dringende redenen zijn om dit te doen. De verzoeker moet worden geïnformeerd over de mogelijkheid dat het verzoek wordt behandeld in het land waar het verzoek is geregistreerd of dat er hereniging plaatsvindt met een gezinslid in een ander EU+-land. Dit kan ook het geval zijn als de relatie niet voldoet aan de definitie van “gezinslid” in de zin van de verordening asiel- en migratiebeheer.



Tijdens het onderhoud met de verzoeker moeten de behandelend ambtenaren altijd vragen stellen om na te gaan of er omstandigheden zijn die zouden kunnen leiden tot de toepassing van de discretionaire bepalingen. Zelfs als een verzoeker om internationale bescherming niet heeft aangegeven dat hij of zij familie- of gezinsleden heeft in de EU+-landen, is het nuttig om tijdens het persoonlijk onderhoud te vragen of de verzoeker betrekkingen heeft in de EU+-landen en om te onderzoeken of er mogelijk afhankelijkheidsrelaties of humanitaire redenen zijn die in zijn of haar geval van toepassing kunnen zijn. Betekenisvolle familiebanden tussen een verzoeker en een persoon in een EU+-land en mogelijke afhankelijkheidsbanden kunnen in alle zaken worden onderzocht.

Zie het kader [Onderwerpen in verband met familiebanden die in het persoonlijk onderhoud aan bod moeten komen](#) voor mogelijke onderwerpen die tijdens het onderhoud aan bod kunnen komen.



Onderwerpen in verband met familiebanden die in het persoonlijk onderhoud aan bod moeten komen

Het is belangrijk dat de hoornedewerker proactief vragen stelt die betrekking hebben op de individuele situatie van de persoon. De onderstaande punten zijn een geheugensteuntje voor de onderwerpen die, afhankelijk van de omstandigheden van de verzoeker, eventueel moeten worden onderzocht om de informatie te verzamelen die nodig is om de verantwoordelijkheid te bepalen. Het is aan de hoornedewerker om de onderstaande onderwerpen te behandelen en de vragen in elk individueel geval op de meest geschikte manier te formuleren.

Deze onderwerpen vormen een aanvulling op de informatie die via het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden wordt verzameld. De hoornedewerker moet bij het persoonlijk onderhoud voortborduren op de informatie die al uit andere bronnen beschikbaar is.

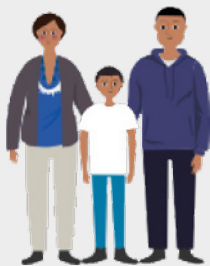
Persoonlijke situatie van de verzoeker



- ☐ Is de verzoeker een niet-begeleid kind?
- ☐ Is de verzoeker kwetsbaar of heeft de verzoeker bijzondere behoeften?
- ☐ Is de verzoeker afhankelijk van de zorg van iemand anders? Zo ja, in welke zin?
- ☐ Is de verzoeker in staat diens verklaringen te onderbouwen met documenten of andere relevante elementen?



Mogelijke familiebanden van de verzoeker — echtgenoot/echtgenote of ongehuwde partner



- ☐ Heeft de verzoeker het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden ingevuld? Zo niet, dan moet het formulier worden verstrekt.
- ☐ Heeft de verzoeker familie- of gezinsleden in een EU+-land?
- ☐ Wat zijn de persoonlijke gegevens van het familie- of gezinslid?
- ☐ In welk EU+-land woont het familie- of gezinslid?
- ☐ Wat is de verblijfsstatus van het familie- of gezinslid in het EU+-land?
- ☐ Waar en wanneer is de relatie tot stand gekomen? Indien het familie- of gezinslid in kwestie de echtgenoot/echtgenote van de verzoeker is: wanneer, waar en hoe zijn zij getrouwd?
- ☐ Kan de verzoeker de relatie met bewijsmateriaal ondersteunen?
- ☐ Heeft de verzoeker contact met het familie- of gezinslid? Zo ja, hoe vaak?
- ☐ Wat zijn de contactgegevens van het familie- of gezinslid?
- ☐ Als zij het contact hebben verloren, wanneer is dat gebeurd en hoe?
- ☐ Wanneer en hoe zijn ze van elkaar gescheiden?
- ☐ Heeft de persoon in het verleden gebruikgemaakt van de diensten van organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden?
- ☐ Is de verzoeker bereid te worden herenigd met de echtgenoot/echtgenote?

Mogelijke familiebanden van de verzoeker — afhankelijkheid



Als de verzoeker degene is die afhankelijk is

- ☐ Wat is de aard van de afhankelijkheid?
- ☐ Hoe zijn de personen aan elkaar verwant?
- ☐ Wat is de aard van hun relatie?
- ☐ Hoe kan het kind, de broer/zus of de ouder voor de verzoeker zorgen?
- ☐ Hoe heeft het kind, de broer/zus of de ouder in het verleden voor de verzoeker gezorgd?

Als de verzoeker de persoon is die zorg verleent aan een ten laste komende persoon

- ☐ Wat is de aard van de afhankelijkheid?
- ☐ Hoe zijn de personen aan elkaar verwant?



- ☐ Wat is de aard van hun relatie?
- ☐ Hoe kan de verzoeker voor de ten laste komende persoon zorgen?
- ☐ Hoe heeft de verzoeker in het verleden zorg gedragen voor de ten laste komende persoon, bijvoorbeeld in het land van herkomst of het land van doorreis?

Als wordt vastgesteld dat er sprake is van afhankelijkheid

- ☐ Kan de verzoeker de relatie onderbouwen met bewijs, zoals medische documenten, of psychologische of sociale rapporten?
- ☐ Wil de persoon herenigd worden?

Mogelijke familiebanden van de verzoeker — kind



- ☐ Heeft het kind gezinsleden, broers/zussen of familieleden in een EU+-land?
- ☐ Waar woont het gezinslid, de broer/zus of het familielid?
- ☐ Hoe vaak hebben zij contact met elkaar?
- ☐ Hoe onderhouden ze het contact?
- ☐ Wat is de status van het gezinslid, de broer/zus of het familielid in het EU+-land?
- ☐ Wat is de aard van hun relatie? Hoe close zijn ze?
- ☐ Hoe was hun relatie in het land van herkomst of het land van doorreis?
- ☐ Wat zijn de standpunten van het kind over de mogelijke gezinshereniging?
- ☐ Is het kind bereid te worden herenigd met het gezinslid, de broer/zus of het familielid?
- ☐ Zijn er bewijsstukken die verband houden met de leeftijd van het kind?

Versturen van informatieverzoeken om familie- of gezinsleden of ten laste komende personen op te sporen en te identificeren

Indien de behandelend ambtenaar besluit een informatieverzoek te sturen naar het EU+-land waar het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon van de verzoeker aanwezig is, moeten het juiste formulier en het juiste e-mailonderwerp worden gebruikt voor niet-begeleide minderjarigen en ten laste komende personen. Zo kan het aangezochte EU+-land deze zaken herkennen en prioriteit geven aan deze informatieverzoeken. Het is goed om deze zaken als urgent aan te merken, met name in de onderwerpregel, om de prioritering van deze verzoeken goed te laten verlopen.

Het verzenden van een informatieverzoek naar een ander EU+-land mag geen vertraging opleveren voor andere stappen die door het verzoekende EU+-land kunnen worden



ondernomen om familie- of gezinsleden te identificeren. Die stappen moeten worden uitgevoerd terwijl er gewacht wordt op het antwoord van het aangezochte EU+-land.

Informatieverzoeken spelen een cruciale rol bij het opsporen en identificeren van familie- of gezinsleden of ten laste komende personen. Het is daarom belangrijk dat deze verzoeken tijdig worden behandeld en beantwoord. Wanneer het informatieverzoek is ontvangen, moet het aangezochte EU+-land prioriteit geven aan de zaken die betrekking hebben op families of gezinnen. Het aangezochte land moet ervoor zorgen dat de gevraagde informatie zo snel mogelijk wordt verzameld en dat tijdig een antwoord wordt gegeven.



Prioriteit geven aan informatieverzoeken in verband met familiebanden

Zodra een informatieverzoek is ontvangen en toegewezen aan een behandelend ambtenaar in het aangezochte EU+-land, dient de behandelend ambtenaar de volgende stappen te ondernemen met betrekking tot het vaststellen van mogelijke familiebanden:

- prioriteit geven aan de informatieverzoeken met betrekking tot de eenheid van het gezin, vooral in het geval van minderjarigen;
- de databanken checken:
 - beoordelen of alle informatie over de legale aanwezigheid van het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon of gegevens over het familie- of gezinslid overeenkomt;
- het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon lokaliseren:
 - bevestigen of de persoon nog steeds op het grondgebied aanwezig is of niet;
- aanvullende informatie verzamelen:
 - het aangezochte EU+-land kan overwegen dat het mogelijk/noodzakelijk is om een persoonlijk onderhoud te voeren met het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon (er kan sprake zijn beperkte tijd);
 - het aangezochte EU+-land kan overwegen om hulp te vragen van organisaties die kunnen helpen bij het opsporen van het familie- of gezinslid, als de persoon niet kan worden gelokaliseerd;
- de bereidheid tot hereniging bevestigen:
 - houd rekening met de privacy van het familie- of gezinslid: ga na of diegene wil dat de verzoeker of de autoriteiten contact opneemt;
 - ga na of het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon herenigd wil worden;

er kunnen redenen zijn om geen contact te willen hebben of te worden herenigd; daar moet rekening mee worden gehouden, en er moet worden nagegaan welke informatie kan worden gedeeld met het EU+-partnerland;



- bevestigen dat het familie- of gezinslid de informatie begrijpt:
 - het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon (en de verzoeker) moet van het aangezochte EU+-land informatie krijgen over de procedure (bijv. om te voorkomen dat hij of zij hereniging niet weigert, vanuit de vrees dat dit financiële gevolgen zou kunnen hebben).

Wanneer de behandelend ambtenaar in het verzoekende EU+-land het antwoord op het informatieverzoek ontvangt, moet deze verdergaan met de beoordeling van de informatie over familiebanden en de volledigheid van het dossier. Indien wordt geoordeeld dat het dossier volledig is, moet de informatie vervolgens worden geverifieerd en moet het overnameverzoek zo spoedig mogelijk naar het verantwoordelijke EU+-land worden gestuurd.

Zodra het overnameverzoek is verzonden en door het aangezochte EU+-land is aanvaard, kunnen de voorbereidingen voor de overdracht beginnen zodat het gezinsherenigingsproces succesvol kan worden afgerond. Het is belangrijk om de verzoeker te laten weten wat hij of zij kan verwachten omtrent de reis naar en de aankomst in het verantwoordelijke EU+-land.

Prioritering door het aangezochte EU+-land

Het is niet voldoende dat het verzoekende EU+-land prioriteit geeft aan een gezinsherenigingszaak. Het aangezochte EU+-land moet er ook voor zorgen dat gezinsherenigingszaken naar behoren worden herkend in de werklust en dat die zaken op passende wijze worden behandeld.

Als het aangezochte EU+-land geen of onvoldoende informatie vindt over het familie- of gezinslid dat of de ten laste komende persoon die zich naar verluidt op zijn grondgebied bevindt, kunnen de autoriteiten een beroep doen op de diensten van opsporingsorganisaties of andere partijen die kunnen helpen de persoon te lokaliseren.



Stappen in zaken waarin familie- of gezinsleden worden opgespoord in de fase van de asiel- en migratie-eenheid

- **Screen de doorverwezen zaken**

Screen de zaken die zijn doorverwezen naar de asiel- en migratie-eenheid om na te gaan of er potentiële gezinsherenigingsverzoeken zijn. Wijs de zaken toe aan opgeleide functionarissen, zodat zij zo snel mogelijk aan de zaken kunnen gaan werken.
- **Controleer de volledigheid van de informatie**

Beoordeel de beschikbare informatie en bepaal wat er ontbreekt. Stel op basis van deze beoordeling de volgende stappen vast (bijv. een persoonlijk onderhoud met de verzoeker, contact met organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden enz.).



- **Houd de termijnen in de gaten**

Stel een plan op voor de behandeling van de zaak zodra bekend is welke stappen in de procedure moeten worden ondernomen en hoeveel tijd er beschikbaar is. Betrek hierbij onder meer welke stappen moeten worden ondernomen voordat het overnameverzoek wordt verzonden.

Als de zaak volledig is en er geen extra stappen hoeven te worden ondernomen, moet het overnameverzoek zo spoedig mogelijk worden verzonden met het oog op de verplichting om prioriteit te geven aan gezinsherenigingszaken.

- **Coördineer**

Betrek de relevante belanghebbenden bij de behandeling van een zaak. Wanneer de verzoeker een kind is, moet diens vertegenwoordiger bij alle stappen van de procedure worden betrokken. Ook de verzoeker moet hierbij worden betrokken, bijvoorbeeld om instemming te geven of om documenten te overleggen om de familieband aan te tonen. Van tijd tot tijd moet misschien ook contact worden opgenomen met de medewerkers van het opvangcentrum.

Houd in gedachten dat het nodig is om de zaak voortdurend te coördineren en neem dit mee bij het berekenen van termijnen.

- **Communiceer**

Geef de verzoeker en, in geval van een kind, de voogd actuele informatie over de zaak.

Houd de communicatielijnen open en zorg ervoor dat de informatie over de fase van het proces toegankelijk is voor de verzoeker.

Resultaat van de procedure

Zodra een overnameverzoek is ontvangen, onderzoekt het aangezochte EU+-land de zaak. Dit houdt in dat er een beoordeling wordt gemaakt van alle in het verzoek vermelde feiten, de informatie wordt geverifieerd, er aanvullende controles in de nationale databank worden uitgevoerd en de informatie wordt bekrachtigd. Indien nodig wordt een onderhoud gevoerd met het familie- of gezinslid of de ten laste komende persoon.

Als het verzoek betrekking heeft op een niet-begeleid kind of een ten laste komende persoon, moet het aangezochte EU+-land ook voldoende rekening houden met de bijzondere behoeften van de persoon. Als er informatie is die erop wijst dat de hereniging niet in het belang van het kind is, moet dit aan het verzoekende EU+-land worden meegedeeld.

Als het overnameverzoek wordt aanvaard, stelt het aangezochte EU+-land het verzoekende EU+-land daarvan in kennis. Dit betekent dat het aangezochte EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker. De verzoeker krijgt een overdrachtsbesluit in het verzoekende EU+-land en wordt geïnformeerd over het recht op het aanwenden van rechtsmiddelen en de wijze waarop een beroep of bezwaar kan worden ingesteld. Als er geen beroep wordt ingesteld, wordt de persoon overgedragen aan het verantwoordelijke EU+-land, waar het familie- of gezinslid aanwezig is.



Als het overnameverzoek niet wordt ingewilligd, stelt het aangezochte EU+-land het verzoekende EU+-land voldoende gedetailleerd in kennis van de redenen daarvoor. Het verzoekende EU+-land stelt de verzoeker in kennis van zijn recht op een rechtsmiddel en van de manier waarop een beroep moet worden ingesteld of bezwaar moet worden aangetekend, zoals uiteengezet door het aangezochte EU+-land in de afwijzing (zie het arrest van het Hof van Justitie van de EU in zaak C-19/21 van 2022 ⁽¹⁷⁾).

Als het beroep of het bezwaar geen resultaat oplevert, wordt het verzoek om internationale bescherming behandeld door het EU+-land waar de persoon zijn verzoek heeft geregistreerd, tenzij andere verantwoordelijkheidscriteria of de discretionaire bepalingen uit de verordening asiel- en migratiebeheer kunnen worden overwogen.

⁽¹⁷⁾ Hof van Justitie van de EU, arrest van 1 augustus 2022, *I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-19/21, EU:C:2022:605. Een samenvatting (in het Engels) is beschikbaar in de [jurisprudentiedatabase van het EUAA](#). In overeenstemming met overweging 62 van de verordening asiel- en migratiebeheer: *Teneinde de grondrechten van verzoekers op eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven, de rechten van het kind en de bescherming tegen onmenselijke en vernederende behandeling als gevolg van een overdracht daadwerkelijk te beschermen, dienen verzoekers te kunnen beschikken over het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, beperkt tot die rechten, overeenkomstig met name artikel 47 van het Handvest en de relevante jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie.*



Belanghebbenden bij het opsporen van familie- of gezinsleden en hun rol in de procedure

Aangezien potentiële gezinsherenigingszaken zo vroeg mogelijk moeten worden herkend en geprioriteerd, vereist het opsporen van familie- of gezinsleden een holistische aanpak en de betrokkenheid van verschillende belanghebbenden. In alle fases zal de verzoeker in contact staan met verschillende autoriteiten en medewerkers en alle belanghebbenden kunnen een rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden. Dit kan gepaard gaan met de succesvolle lokalisatie en identificatie van familie- of gezinsleden of ten laste komende personen en de succesvolle bepaling van de verantwoordelijkheid.

Hieronder volgt een niet-uitputtende lijst van autoriteiten of soorten medewerkers die in contact kunnen komen met de verzoeker en die een rol kunnen spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden. De tabel bevat een beschrijving van hun rol en opmerkingen over relevante vereisten. De manier waarop belanghebbenden bij het proces worden betrokken, kan afhankelijk zijn van de organisatorische opzet in een EU+-land; deze lijst is daarom slechts indicatief. In de onderstaande tabel staat een lijst met de verschillende belanghebbenden. Dit zijn voorbeeldrollen die bij deze profielen kunnen horen. De precieze rollen en taken kunnen van land tot land verschillen.

Tabel 1. Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden

Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Verzoeker en familie- of gezinslid (of ten laste komende persoon)	• Geeft de aanzet tot de opsporing van familie- of gezinsleden door informatie te geven over de aanwezigheid van familie- of gezinsleden op het EU+-grondgebied. • Het familie- of gezinslid kan contact opnemen met het EU+-land waar de verzoeker zich bevindt of waar het familie- of gezinslid zelf is om de asiel- en migratie-eenheid op de hoogte te stellen van mogelijke gezinshereniging. • Het familie- of gezinslid moet ook instemmen met de gezinshereniging. • Moet informatie en bewijsmateriaal verstrekken.	• Moet met de autoriteiten samenwerken om informatie en relevant bewijsmateriaal te verstrekken. • Moet instemmen met de hereniging. • Is zich ervan bewust dat contact kan worden opgenomen, dat kan worden gevraagd om een onderhoud of om documentatie, dat vragen moeten worden beantwoord en dat hij of zij op verzoek beschikbaar moet zijn.



Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Vertegenwoordiger/voogd van het kind	• Vergemakkelijkt de communicatie tussen het kind en het familie- of gezinslid. • Biedt ondersteuning bij het herstellen van het contact. • Heeft rechtstreeks contact met het familie- of gezinslid. • Biedt hulp bij het verzamelen van relevante documenten en informatie. • Verwijst zaken door naar de asiel- en migratie-eenheid (in sommige landen). • Speelt een belangrijke rol bij de ondersteuning van de BIA.	• Is opgeleid om met kinderen te werken. • Is verantwoordelijk voor een proportioneel aantal kinderen en niet meer dan 30 kinderen tegelijk. • Waar mogelijk moet worden nagegaan of de vertegenwoordiger de tijd en ruimte heeft om zich in te zetten voor de rol. Een persoon die niet over de tijd en ruimte beschikt, mag niet als vertegenwoordiger van het kind worden aangewezen.
Registratiepersoneel	• Verantwoordelijk voor het registreren van de persoonsgegevens van de verzoeker. Kan relevante informatie verzamelen. • Geeft informatie aan de verzoeker. • Ondersteunt het opsporen van familie- of gezinsleden door het formulier voor het opsporen van familie- of gezinsleden uit te reiken. • Markeert potentiële gezinsherenigingszaken en verwijst deze door naar de asiel- en migratie-eenheid. • Voert het persoonlijk onderhoud met de verzoeker.	• Er moet worden gezorgd voor voldoende capaciteit om de taken rond de opsporing van familie- of gezinsleden uit te voeren. • Opgeleid en voorzien van relevante richtsnoeren.



Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Personeel van de asiel- en migratie-eenheid	• Voert het persoonlijk onderhoud met de verzoeker. • Verzamelt informatie over de situatie van de verzoeker. • Bepaalt de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. • Beoordeelt het beschikbare bewijsmateriaal en de beschikbare informatie. • Houdt rekening met een definitieve BIA alvorens een verzoek of antwoord naar het andere EU+-land te sturen of de overdracht te organiseren. • Coördineert het opsporingsproces. • Houdt toezicht op de informatieverstrekking en voert een onderhoud. • Werkt samen met andere EU+-landen. • Werkt samen met alle betrokken belanghebbenden. • Ondersteunt andere belanghebbenden (registratie, politie enz.).	• Er moet worden gezorgd voor voldoende capaciteit om de taken in verband met de opsporing van familie- of gezinsleden te kunnen vervullen. • Opgeleid en voorzien van begeleiding. • Over de rol van de asiel- en migratie-eenheid bij de opsporing moeten interne richtsnoeren worden opgesteld. Bepaald moet worden hoeveel inspanningen de eenheid moet doen om gezinsleden op te sporen (contact opnemen met familie- of gezinsleden, welke databanken moeten worden gecontroleerd, met welke organisaties moet worden samengewerkt). • De “lacunes” in het proces “opvullen”.



Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Ngo's of opsporings- en ondersteuningsorganisaties	• Dragen bij aan het verzamelen van documenten en informatie. • Houden toezicht op de doorverwijzing naar de asiel- en migratie-eenheid (in sommige EU+-landen). • Ondersteunen het opsporen van familie- of gezinsleden met behulp van databanken (bijv. Rode Kruis) en wisselen waar mogelijk informatie uit tussen de verschillende organisaties in de EU+-landen. • Werken samen met de asiel- en migratie-eenheid of andere autoriteiten bij het zoeken van familie- of gezinsleden. • Geven training over opsporing aan de relevante autoriteiten (bijv. opvangpersoneel, registratiepersoneel of andere relevante personeelsleden). • Geven informatie aan verzoekers om die aan te moedigen de asiel- en migratieprocedure te gebruiken, waarbij wordt uitgelegd hoe de procedure kan worden gestart en wat er nodig is. • Geven juridische counseling aan verzoekers (in sommige landen).	



Belanghebbenden die een cruciale rol spelen bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Contactambtenaren van de beslissingsautoriteiten	• Dragen bij aan de stroomlijning van de informatieverzoeken. • Markeren urgente zaken. • Vergemakkelijken de snelle behandeling van urgente zaken. • Dragen bij aan het ophelderen van misverstanden. • Bemiddelen tussen de twee autoriteiten. • Dringen bij het EU+-land aan op een reactie of op onderzoek in zaken die al lang lopen. • Verstrekken waar nodig algemene informatie over de procedures en de ontwikkeling van het EU+-land voor het partnerland. • Bieden ondersteuning bij het verzamelen van informatie in complexe zaken.	



Tabel 2. Belanghebbenden met een beperkte rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden

Belanghebbenden met een beperkte rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Politie (immigratie- of grenspolitie kan ook het registratiepersoneel zijn)	• Is verantwoordelijk voor de identificatie van de verzoeker. • Kan het contactpunt/ referentiepunt zijn als de verzoeker in bewaring is gesteld. • Kan alle beschikbare documenten verzamelen. • Kan informatie verstrekken over de potentiële veiligheidsrisico's van een familie- of gezinslid die relevant kunnen zijn voor de BIA. • Voert een veiligheidscontrole van het familie- of gezinslid uit (in sommige landen). • Kan documenten verifiëren.	
Wettelijk vertegenwoordiger van een volwassen verzoeker	• Adviseert de verzoeker over de mogelijkheid van hereniging, het proces en het vereiste om de bereidheid om te worden herenigd, te bevestigen. • Biedt ondersteuning bij het herstellen van het contact met het familie- of gezinslid. • Kan rechtstreeks contact hebben met de referentiepersoon, het familie- of gezinslid. • Biedt hulp bij het verzamelen van relevante documenten en informatie. • Maakt het contact van de verzoeker met de autoriteiten makkelijker. • Kan zaken doorverwijzen naar de asiel- en migratie-eenheid (in sommige landen). • Is de verbindende factor tussen de verzoeker en de asiel- en migratie-eenheid.	• Moet de ruimte hebben om de rol op zich te nemen om te voorkomen dat één wettelijk vertegenwoordiger verantwoordelijk is voor te veel personen. Waar mogelijk moet worden nagegaan of de wettelijk vertegenwoordiger de tijd en de ruimte heeft om zich in te zetten voor de rol.



Belanghebbenden met een beperkte rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Rol bij het opsporen van familie- of gezinsleden	Vereisten
Sociale diensten	• Werken mee aan de BIA. • Kunnen worden betrokken bij de beoordeling of het familielid in staat is om voor de minderjarige te zorgen. • Kunnen worden betrokken bij het opsporen van het familie- of gezinslid / kunnen door het familie- of gezinslid worden benaderd.	
Jeugdbrechtbank of officier van justitie	• Houdt toezicht op de benoeming van de voogd. • Beoordeelt de kwaliteit van het voogdijstelsel. • Houdt het belang van het kind in het oog. • Kan het laatste woord hebben bij de BIA, voordat het verzoek wordt gedaan en voordat de overdracht plaatsvindt.	
Documentexperts of forensisch deskundigen	• Kunnen de echtheid van documenten en bewijzen verifiëren. • Kunnen medische informatie verifiëren.	
Vertalers	• Vertalen ontvangen documenten.	



Organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden in de EU+-landen

EU+-landen kunnen de hulp inroepen van organisaties om familie- of gezinsleden van een verzoeker in een EU+-land op te sporen, te lokaliseren of te identificeren. De diensten van dergelijke organisaties kunnen van onschatbare waarde zijn bij het vinden van het familie- of gezinslid en hen zo spoedig mogelijk met de verzoeker te herenigen. In de meeste gevallen maken deze organisaties ook gebruik van formulieren voor het opsporen van familie- of gezinsleden (zoals die van het Rode Kruis). Deze formulieren hebben een breder toepassingsgebied. Ze worden doorgaans ontworpen voor humanitaire doeleinden om mensen in staat te stellen erachter te komen waar hun familie of gezin zich bevindt, los van administratieve procedures of de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijkheid. Deze opsporingsorganisaties kunnen pas beginnen met het opsporen met instemming van de verzoeker en alleen voor humanitaire doeleinden die verder gaan dan gezinshereniging.

Personen die om internationale bescherming verzoeken, hebben het recht om een beroep te doen op de diensten van organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden. De autoriteiten van de EU+-landen zijn verplicht de verzoeker over dit recht te informeren, en zij moeten ervoor zorgen dat de verzoeker toegang heeft tot dergelijke organisaties.

Er zijn verschillende organisaties actief betrokken bij het opsporen van familie- of gezinsleden in Europa. In 2023 werden de aanbevelingen van het EUAA inzake gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure⁽¹⁸⁾ opgesteld. Als bijlage bij deze publicatie werden de EU+-landen verzocht om informatie te verstrekken over opsporingsorganisaties waarmee zij in Dublinzaken in hun land samenwerken⁽¹⁹⁾. De landspecifieke folders bevatten gedetailleerde informatie over de lijst van ngo's en andere organisaties die betrokken zijn of kunnen zijn bij de gezinshereniging (). De lijst kan worden gedeeld met de verzoeker en/of andere EU+-landen, zodat de verzoeker gemakkelijker toegang heeft tot opsporingsdiensten. Deze folders kunnen worden gedownload en aan de verzoeker worden gegeven om de verzoeker te informeren over de opsporingsorganisaties waarmee contact kan worden opgenomen voor hulp bij het zoeken naar familie- of gezinsleden.

⁽¹⁸⁾ EUAA, [Aanbevelingen inzake gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure](#), september 2023.

⁽¹⁹⁾ Via het specifiek voor leden bedoelde deel van de website kunnen de Dublin-eenheden toegang krijgen tot de lijsten van organisaties waarmee contact kan worden opgenomen voor hulp bij het opsporen van familie- of gezinsleden.

Figuur 7. Voorbeeld van een modelformulier voor organisaties voor de opsporing van familie- of gezinsleden — Oostenrijk, 2023

RECOMMENDATIONS ON FAMILY REUNIFICATION – ANNEX II: LIST OF FAMILY TRACING ORGANISATIONS

AUSTRIA

Below is a list of organisations that can support family tracing in the EU+ countries. These organisations are recommended by the Dublin Unit because they cooperate with them regularly.

These organisations can be contacted to facilitate family tracing and to speed up the collection of relevant information.

Cooperation on family tracing

The Federal Office cooperates with the **Federal Agency for Reception and Support Services** in matters of family tracing. Furthermore the **Red Cross in Austria** also conducts family tracing.

Contact details

Name of organisation: Federal Agency for Reception and Support Services

Website: www.bbu.gv.at

Email address: rks.traiskirchen@bbu.gv.at

Phone number: +43 8 008 08 005

Name of organisation: Red Cross Austria

Website: <https://www.rotekreuz.at/ch-brauche-hilfe/erestoring-family-links>

Email: tracing@rotekreuz.at

Number: +43 1 589 00 126; +43 1 589 00 127



Bureau voor publicaties
van de Europese Unie

